Sámediggi
Ávjovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka

+ 47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Arkivsaksnr. 26/472

Sak	Utvalg	Dato
011/26	Sametingsrådet – plenumsaker	27.04.2026-28.04.2026
026/26	Sametingets plenum	16.06.2026-19.06.2026
004/26	Oppvekst-, omsorg- og utdanningskomiteen	02.06.2026-05.06.2026

Vedlegg
Høring - behov for samiske tilbud ordninger og tiltak i Østre valgkrets
Høring - behov for samiske tilbud ordninger og tiltak i Østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse til sametinget om deanu sameskuvla
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Sametingshøring svarfrist 7 april26
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Sametinget 070426
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse til sametinget - 7
Sameskolen i tana avisinnlegg
Deanuinstituhta birra dieđut 7
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringssvar deanu samelistu
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets

Vedlegg
Høringssvar behov for samisk tilbud
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
260327 Høringsuttalelse sametinget
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Sametinget høring26
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Gulaskuddancealkamus deanu sameskuvllas
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringssvar sametinget 1
Deanu sameskuvlla doaibmabijut
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Høringsuttalelse - Sannhet og forsoning i østre valgkrets
Gulaskuddan – dárbu sámi fálaldagaide, ortnegiidda ja doaibmabijuide Nuortaguovllu válgabiirres
Regional oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport - Behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak i Østre valgkrets

Saksfremlegg

Bakgrunn

Sannhets- og forsoningskommisjonen leverte sin rapport 1. juni 2023. Like i etterkant sendte Sametinget rapporten på høring til det samiske samfunnet, og i løpet av 2024 ble rapporten behandlet gjennom ulike saker i Sametingets plenum i mars. Vedtakene fra Sametinget ble oversendt til Stortinget, som behandlet rapporten i november 2024.

I sak 037/24 *Regional oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport*, gjorde Sametinget en vurdering av Sametingets rolle i å følge opp kommisjonsrapporten på lokalt og regionalt nivå. Sametinget har en bred virksomhet innenfor mange samfunnsområder som kan forstås som reparerende virksomhet for samisk kultur i vid forstand, for eksempel gjennom å understøtte samiske institusjoner, samiske møteplasser, arbeide for anerkjennelse for samiske rettigheter og forvalte Sametingets tiltak og ordninger som er ment å styrke samiske språk og samisk kultur. I denne saken ble det gjort en kartlegging av samiske tilbud i alle valgkretsene, basert på informasjon om direkte tilskuddsmottakere innen språk og kultur, og informasjon om samisk barnehagetilbud og opplæringstilbud.

Kartleggingen viste at vi har behov for mer kunnskap om behovene i den enkelte valgkrets. Derfor vedtok Sametinget at det skal gjennomføres dialogmøter og regionale høringsprosesser i alle Sametingets valgkretser. Målet er å få frem behov om samiske tilbud, ordninger og tiltak som kan bidra til å reparere språk, kultur og identitet etter fornorskningspolitikken.

Med bakgrunn i dette satte Sametinget i gang en regional oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport hvor Sametinget over en periode på tre år skal avholde folkemøter og høringer i alle valgkretser. Den første valgkretsen var Nordre valgkrets på våren 2025. Dette resulterte i sak 033/25 *Regional oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport - Behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak i Nordre valgkrets.* Den andre valgkretsen var Sørsamisk valgkrets. Sametingets plenum behandlet denne i sak 009/26 *Regional oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport - Behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak i Sørsamisk valgkrets*

I mars/april 2026 ble det gjennomført en skriftlig høring og fem folkemøter i Østre valgkrets som leggergrunnlaget for denne saken.

Om valgkretsen

Østre valgkrets omfatter kommunene Sør-Varanger, Unjárga/Nesseby, Vadsø, Vardø, Båtsfjord, Deatnu/Tana, Berlevåg, Lebesby og Gamvik.

Figur 1 - Mottaker av Sametingets direktetilskudd og årlige tilskudd i Østre valgkrets.

Omtale av tidligere høringer

Sametinget ønsket bred deltakelse fra det samiske samfunnet i den første behandlingen av oppfølgingen av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport, inkludert samiske organisasjoner, institusjoner, enkeltpersoner og andre relevante interessenter. Det var mulig å sende inn skriftlig høringsuttalelse via et digitalt skjema på

Sametingets nettside, eller sende inn sine innspill via e-post eller vanlig post, adressert til Sametinget. Fra Østre valgkrets kom det inn 8 høringsuttalelser i den runden.
Det at en høringsinstans har tilhørighet i en valgkrets betyr nødvendigvis heller ikke at høringssvaret deres omhandler behov og tilbud i valgkretsen. Noen høringsinstanser skriver om behovet for tiltak lokalt i sin region, men langt i fra alle. Dette skyldes trolig det faktum at Sametinget i høringen spurte etter det samiske samfunnets syn på rapportens innhold, spørsmålet om forsoning og kommisjonens forslag til tiltak. Denne spørsmålsstillingen var hensiktsmessig for Sametingets første behandling av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport i mars 2024. Men fordi høringsinstansene ikke ble spurt om å gjøre rede for lokale utfordringer og behov og fordi Sametinget mottok svært få høringsuttalelser fra noen valgkretser, ga ikke høringsuttalelsene en dekkende beskrivelse av de opplevde behovene. Derfor ble det vurdert slik at det var nødvendig å innhente ytterligere innspill. Sametinget vedtok av den grunn en regional oppfølging for bedre å kunne vurdere hvilke behov det kunne være i de ulike valgkretsene.
Høringssvar i den første runden fra Østre valgkrets tematiserte både behovet for revitalisering av skoltesamisk språk og kultur, og behovet for å synliggjøre nordsamisk språk og kultur i Sør-Varanger. Også behov for dokumentasjon trekkes frem, det gjelder både nord- og skoltesamiske dialekter og stedsnavn, duodjitradisjoner og joiketradisjoner. Flere trekker frem viktigheten av samarbeid på tvers av statsgrensene og tilrettelegging for at de samiske lokalsamfunnene kan leve på tvers av grensene.
Det å styrke lokale museumsinstitusjoner og lokale møteplasser fremstår som viktig i denne valgkretsen. Høringsinstansene nevner planer om en ny samlokalisering av tiltak i Nesseby, ved navn Šillju, behov for et samisk hus og språksenter i Sør-Varanger, at Deanu Musea/Tana museum har dårlige bevaringsforhold og en samling i dårlig tilstand, at Várjjat Sámi Musea/Varanger Samiske Museum har behov for oppgradering av utstilling og av magasinkapasitet, at Saviomusea/Saviomuseumet bør bygges til et nordsamisk kunst- og kultursenter og Ä´vv Saa´mi Mu´zei/Ä´vv Skoltesamisk Museum må styrkes som et skoltesamisk kultursenter i Norge med mulighet til å drive revitalisering, språkarbeid, kulturaktiviteter og kunnskapsformidling. Det vises også til at museene, i samarbeid med helseinstitusjoner, kan spille en rolle i å skape trygge arenaer for å samtale om reparasjon og forsoning, og at det er et stort behov for dette i valgkretsen.
Sametinget har fått høringssvar fra denne valgkretsen som påpeker at dersom det samiske språket skal bevares og videreutvikles må innsatsen prioriteres i områder hvor det samiske språket er sterkt, og politikk som fører til fraflytting fra forvaltningsområdet for samiske språk må unngås.

Målsetning med folkemøtene og høringene

Målet med folkemøtene og høringen har vært å legge grunnlag for en vurdering av hvorvidt og på hvilken måte de ulike samiske valgkretsene behøver styrket eller endret innsats fremover med hensyn til å revitalisere, bevare eller styrke samiske språk og samisk kultur. Sametingsrådet har ønsket å få svar på følgende spørsmål:

- Hvilke behov har samiske lokalsamfunn og enkeltpersoner for fremover å kunne reparere skadene etter fornorskningen i valgkretsen?
- Hva kan lokale samiske aktører gjøre selv?
- På hvilke områder kan samarbeid med kommuner og norske institusjoner og organisasjoner være aktuelt?
- Hva bør Sametinget legge til rette for?
- Basert på tidligere erfaringer med Sametingets tilskudd og ordninger, er det behov for endring eller styrking av disse?

I høringsbrevet ble høringsinstansene bedt om å ta utgangspunkt i følgende spørsmål:

1. Kulturelle og språklige behov:
    a. Hvilke tiltak mener du/dere er nødvendige for å styrke, synliggjøre og bevare samiske språk i deres område?
    b. Hvilke tiltak mener du/dere er nødvendig for å synliggjøre, styrke og videreføre kulturelle aktiviteter og/eller tradisjonell kunnskap i deres område?

2. Kunnskap og kompetanse:
    a. Hvilke utfordringer opplever du/dere med tilgang til offentlige tjenester som er kulturelt tilpasset, og hva kan gjøres for å møte disse utfordringene?
    b. Hvilke tiltak mener du/dere trengs for å øke bevissthet og kunnskap om samisk kultur og historie i deres område?
3. Økonomisk utvikling:
    a. Hvordan kan Sametinget støtte samiske næringer i deres område bedre?
    b. Hva slags tilskuddsordninger eller økonomiske støtteprogrammer trengs for å møte lokale samiske behov?
4. Sivilt samfunn og møteplasser:
    a. Er det tilstrekkelige møteplasser og kulturarenaer for samiske aktiviteter i deres område? Hvis ikke, hvilke møteplasser eller arenaer trengs?
    b. Hva kan gjøres for å styrke samisk sivilsamfunn og organisasjonsliv?
5. Samarbeid og partnerskap:
    a. Hvordan kan Sametinget bidra til å styrke samarbeidet mellom samiske institusjoner, lokale myndigheter og andre relevante aktører, slik som næringsaktører, i deres område?
    b. Er det spesifikke partnerskap eller prosjekter i deres område som dere mener bør prioritere?

Omtale av folkemøtene og høringene

Høringsbrevene, med informasjon om folkemøter og skriftlig høring, ble sendt til fylkeskommunen, kommuner, språksentre, samiske barnehager og barnehager med samiske avdelinger, skoler med opplæring i og på samisk, reinbeitedistrikt, museum, næringsvirksomhet, samt et bredt spekter av lag, foreninger, organisasjoner, kulturinstitusjoner og andre relevante aktører i valgkretsen. Alle som mottok brevet, ble oppfordret til å videreformidle innholdet til andre relevante aktører. Videre ble det sendt ut pressemelding og delt informasjon på Sametingets nettside og sosiale medier.

Ordførerne i kommunene hvor folkemøtene ble avholdt fikk egen invitasjon. Dette bidro til at ordførerne i vertskommunene var representert på flere av folkemøtene. Kommunene i valgdistriktet fikk også forespørsel om å dele informasjon om møtene på sine nettsider, samtidig som at de ble sendt en plakat med oppfordring om å henge den opp på synlige steder.

Det var et ønske om å holde folkemøtene spredt i valgkretsen, samtidig som det ble understreket at høringen var for hele valgkretsen, og alle ble oppfordret til å sende inn skriftlige høringsuttalelser. Folkemøtene ble avholdt i Deatnu/Tana, Kjøllefjord, Lebesby bygd, Vadsø og Kirkenes. Sametingspresident Silje Karine Muotka, rådsmedlem Jon-Christer Mudenia, og politiske rådgivere Aina Madelén Nordsletta Aslaksen og Håkon Mudenia deltok på møtene. Unntaket var i Tana, hvor sametingspresidenten var forhindret fra å møte.

Deltagelsen på folkemøtene var god. I Tana deltok omtrent 35 personer, i Kjøllefjord rundt 15, på bygda Lebesby 10, i Vadsø nærmere 15, i Kirkenes om lag 35.

Sametinget mottok 23 skriftlige høringsuttalelser gjennom det digitale skjemaet på Sametingets nettside.

Tre av uttalelsene ønsket å være anonyme. Ni uttalelser kom fra enkeltpersoner. I tillegg var elleveuttalelser under kategorien organisasjoner. Dette omfatter Berlevåg kommune, Deanu Sámeskuvlla vánhemlávdegoddi / FAU ved Sameskolen i Tana, Deatnogátte Sámiid Searvi / Tanabredden sameforening, Deanu sámelistu / Samelista Tana, Deanu sámeskuvlla oahpahedjiin / lærere ved Deanu sámeskuvla, Deanu sámiidsearvi /Tana sameforening, Unjárgga gielda / Nesseby kommune, Utdanningsforbundet i Tana, Sámi Valáštallan Lihttu / Samenes idrettsforbund, Lebesby kommune og Lebesby Sjøsameforening.

Nesseby kommune forespurte om å få levere høringssvaret etter fristen, 24. april. Kommunen ble orientert om at høringsbrevet deres ikke kunne bli tatt med i den helhetlige vurderinga, men bli lagt ved saken som et vedlegg.

Både oppmøte og høringssvarene viser at det er stort behov for å gjennomføre denne prosessen regionalt. Selv om det er sammenfallende behov i de tre valgkretsene Sametinget til nå har gjennomført folkemøter i, så er det tydelig at det er regionale ulikheter som er viktig å få kunnskap om på denne måten. I det følgende presenteres

noen hovedtrekk fra høringsuttalelsene og folkemøtene. Under vurderingsdelen av saken vil ulike fagfelt og innspill bli nærmere presentert og vurdert. Innspillene speiler mangfoldet i valgkretsen.
Mange av innspillene handler om behovet for å styrke nordsamisk og skoltesamisk språk. Det pekes på behov for mer sammenhengende samisktilbud i barnehage, grunnskole, videregående opplæring og høyere utdanning, samt lavterskel språkopplæring for voksne. Mangelen på lærere og annet fagpersonell med samisk språk- og kulturkompetanse trekkes frem som en sentral utfordring.
Flere innspill peker på behovet for å kunne bygge opp en sterkere samisk identitet og tilhørighet i de ulike områdene. Å etablere institusjoner lokalt blir beskrevet som et godt tiltak. Dette kan bidra til et stødig tilbud som ikke er avhengig av frivillig innsats. Institusjoner som ønskes er f.eks. museer og språk- og kultursenter. Det blir også nevnt at disse institusjonene gjerne kan samlokaliseres. Man ønsker også å etablere flere samiske møteplasser og kulturarenaer, inkludert duodji-tilbud for ulike aldersgrupper. Flere etterspør egnede lokaler for dette.
Mange tar opp dårlig kommuneøkonomi som er utfordring for utvikling av samiske tilbud. Det er også kommet flere tilbakemeldinger om at man ønsker at Sametinget skal være mer synlig. Spesielt gjelder dette for Sametingets støtteordninger, men også for mulighetene som fins for å kunne utvikle samisk kultur og samfunn. Det blir blant annet nevnt at Sametinget burde arrangere flere møter som ligner på folkemøtene.
Situasjonen for laksefiske føles som et stort tap for flere. Det etterspørres tiltak for å kunne ta opp igjen og/eller ta vare på kulturene og tradisjonene knyttet til laksefiske i elv og i sjø. Mange er bekymret for at kulturen og språket knyttet til laksefiske ikke vil føres videre til neste generasjon, og at de derfor vil dø ut.
Tilgangen til opplæring i og på samisk varierer i distriktet. I Tana har de Deanu sámeskuvla, hvor all undervisning foregår på samisk. Samtidig tilbyr de fjernundervisning på nasjonalt nivå. I Tana etterspørres det tiltak for å ta vare på skolen, for å sikre trygg drift videre. Flere i resten av distriktet har et behov for ansatte som snakker samisk i barnehage og i skole. Kommuneøkonomi og tilgangen på lærere påvirker tilbudene lokalt
Det pekes også på mangelfull tilrettelegging av helsetjenester og behov for tilbud med samisk språk- og kulturkompetanse innenfor helsesektoren.
Alle høringsuttalelsene er tilgjengelige på Sametingets nettside:
Høring: Behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak i Østre valgkrets - Sametinget

Vurdering
Østre valgkrets er en valgkrets med spredt bebyggelse og små samiske samfunn. I tillegg er det både områder som har vært sterkt preget av fornorskningen og områder der samisk språk og kultur har stått sterkt også i nyere tid. Dette tydeliggjøres også i oversikten over etablerte samiske institusjoner og tilbud. I tillegg er det to samiske språk, med ulikt utgangspunkt for igangsetting av reparerende tiltak. Dette til sammen gjør at tilbakemeldingene på folkemøtene og i den skriftlige høringen viser at det innenfor valgkretsen er ulike behov. Denne saken vil ikke kunne løse alle utfordringer og behov, men prosessen gir et godt bilde av hva som kan være mulig for Sametinget å bidra med, både på kort og lang sikt. Tilbakemeldingene vil også kunne være gode kilder for prosesser knyttet opp mot ulike fagfelt i det videre arbeidet.
Vurderingene er gjort i henhold til temaer og svar på de skriftlige høringene og det som kom fram på folkemøtene. Dette blir vurdert opp mot informasjon og tiltak som allerede er tilgjengelig eller igangsatt. Det er viktig å understreke at dette ikke er utfyllende i denne saken, men blir en del av en lengre prosess der formålet er å få løftet opp de regionale utfordringer som man gjennom dette arbeidet får kunnskap om. Formålet er å bygge en erfaringsbase som kan gi et godt grunnlag for målrettede tiltak i Sametingets oppfølging av sannhets- og forsoningskommisjonens rapport. For sametingsrådet er det også viktig å knytte vurderinger og videre arbeid i prosessen opp mot Mánočalbmi-erklæringen som er den politiske plattformen for samarbeidspartene i denne sametingsperioden.
Det er flere aktører enn Sametinget som har ansvar for dette arbeidet. Kunnskap om ulike utfordringer og behov i valgkretsen gjør at Sametinget i større grad kan bidra til å ansvarliggjøre andre aktører og deres arbeid med å følge opp kommisjonens rapport. Dette gjelder blant annet Sametingets arbeid med samarbeidsavtalene i

området. I denne valgkretsen har Sametinget samarbeidsavtale med Sør-Varanger kommune. Etter endringer i fylkeskommunestrukturen er det ikke ferdigstilt en samarbeidsavtale med Finnmark fylkeskommune. Det er en pågående prosess med Vadsø kommune.

Areal, rettigheter og næring

Mánočalbmi-erklæringen er tydelig på våre rettigheter til land, vann og naturressurser og at dette er grunnlaget for vår kultur, våre språk og næringer. Disse rettighetene skal sikre det materielle og immaterielle kulturgrunnlaget for samisk samfunnsliv. Sametingsrådet vil fortsette det langsiktige arbeidet med å styrke urfolks rettigheter lokalt, regionalt, nasjonalt og internasjonalt.

På folkemøtene og i høringsuttalelsene understreker flere at primærnæringene er essensielt for at de lokale samiske samfunnene skal kunne overleve. Næringene bidrar til bosetting i områdene og videreføring av samisk kunnskap, språk og tradisjoner.

På folkemøtene og i høringen kommer det fram at mange er bekymret for videreføringen av samisk laksefiskekultur. De frykter at laksetradisjoner ikke føres videre til neste generasjon samer, og at de står i fare for å miste en del av sin kultur. Laksefiske i Tanavassdraget er en viktig arena for kulturutøvelse og bruk av språket, og man er redd for å miste dette. På folkemøtet i Kjøllefjord beskrives sjølaksefiske som en av de største hjertetapene, og utøverne ønsker tilbake rettighetene og mulighetene til å fiske laks.

Flere i de sjøsamiske samfunnene er bekymret for framtidens fiskenæring og deres rettigheter. I Kjøllefjord peker flere på innlemming i virkeområdet for tilskudd til næringsutvikling (STN-området) som et viktig virkemiddel for å ta vare på den sjøsamiske kulturen. De ønsker tilbake fiske- og utmarksrettigheter for å kunne leve slik som før. Disse rettighetene, og utvikling av næringen, sees på som viktige tiltak for å sikre bosetting. Kjøllefjord er i dag ikke en av grunnkretsene som er innenfor STN-området. Sametingsrådet tar innspillet fra folkemøte i Kjøllefjord med seg i den videre vurderingen som gjøres i forbindelse med eventuelle endringer av STN-området.

Sametingsrådet har forståelse for den bekymringen mange uttrykker i forhold til dette. Betydningen av primærnæringene som kulturbærer i Sápmi er svært viktig. Begrensningene i laksefiske, som har blitt betydelig de siste årene, har særlig rammet disse områdene hardt. I Mánočalbmi-erklæringen legges det vekt på sjøsamiske fiskerirettigheter, og vil at de anerkjennes i tråd med Kystfiskeutvalgets anbefalinger. Sametingsrådet vil fortsette å vektlegge dette viktige arbeidet og tilbakemeldinger og innspill i denne prosessen viser igjen hva dette betyr i lokalsamfunnene. Sametingsrådet vil også i samarbeid med andre sikre at Tana-avtalen respekterer rettighetshaverne og urfolksperspektivet i forvaltningen av den umistelige lakseressursen. Sametingsrådet vil for øvrig vise til sametingsmeldingen «Diddi, luosjuolgi, goadjin ja duovvi» (2021). Der er det også vektlaglagt at utvikling av et flerbrukssenter for laks og elvesamisk kultur i Tana er en viktig satsning. Som en reaksjon på den dårlige tilstanden for atlantisk laks i Tanavassdraget, bevilget Sametingsrådet midler til å utrede og vurdere mulige lokale forvaltningsmodeller for Tanavassdraget i 2024. Det ble inngått avtale med konsulentselskapet ARVIL OY, om en forstudie for vurdering av mulige modeller for helhetlig samarbeid på tvers av statsgrensene og lokal forvaltning av Tanavassdraget. Utredningen resulterte i en rapport om Lokalforvaltning av Tanavassdraget av mai 2025 og et seminar om lokalforvaltning av Tanavassdraget i Nuorgam, i september 2025. Utredningen dokumenterer blant annet at dagens forvaltningsstruktur for Tanavassdraget fremstår fragmentert og kompleks, at målstrukturen er til dels uklar, og at lokal påvirkningsmulighet i statlige prosesser er begrenset. Samtidig peker rapporten på vilje til samarbeid på tvers av statsgrensen, men mangelfulle strukturer for reell samhandling på tvers av grensene. Med bakgrunn i dette har Sametinget satt i gang prosjektet «*Lokalforvaltning av Tanavassdraget for perioden 2026–2027*». Formålet med prosjektet er å utarbeide en lokalt forankret politisk plan på tvers av statsgrensene for styrking av lokalbasert forvaltning av Tanavassdraget, som (i større grad enn i dag) er forankret i samisk tradisjonell kunnskap (árbediehtu) og lokalt selvstyre. Som en del av dette prosjektet skal det etableres et råd for tradisjonellkunnskap i Tanavassdraget/Deanu árbevirolaš máhttoráđđi.

Sametingsrådet og regjeringen er også enige om å utarbeide en felles plan for bevaring av samisk laksefiskekultur. Bakgrunnen for planen er at laksefisket de siste årene har blitt kraftig redusert både i elv og i sjø, og dette får konsekvenser for utøvelsen av tradisjonell samisk laksefiskekultur og overføring av både språk og *árbediehtu* (urfolks tradisjonelle kunnskap) til neste generasjon. Sametinget og Klima- og miljødepartementet har bedt om innspill i arbeidet med planen i en egen høringsprosess for planarbeidet.
Mánočalbmi-erklæringen vektlegger flere relevante punkter i tilknytning til meahcásteapmi (utmarksbruk). Meahcásteapmi må få en tydeligere lovmessig anerkjennelse og rettigheter til fornybare ressurser i nærområdene må anerkjennes og land og ressurser må forvaltes i tråd med urfolksrettigheter og samisk høstingskultur. Videre poengteres det at samiske rettigheter til fornybare ressurser og sine nærområder anerkjennes og at land og ressurser forvaltes i tråd med urfolksrettigheter og samisk høstingskultur.
I folkemøtene kom det frem at det eksisterer opplevde interessekonflikter knyttet til bruk av utmark. Flere pekte på at slike forhold kan ha betydning for lokal utvikling i bygdene. Det etterspørres tiltak som kan dempe lokale konflikter. Meahcásteapmi, fremheves som vesentlig av en rekke personer for å kunne ta vare på og viderebringer tradisjoner. Man ønsker tilbake rettigheter til å kunne kjøre i utmarka for å kunne bruke og høste av naturen
Når det gjelder ny motorferdsellov viser rådet til prosessen som har vært til behandling i Sametinget.

Språk
Valgkretsen har to kommuner innenfor forvaltningsområdet for samiske språk. Det er kommunene Deatnu/Tana og Unjárga/Nesseby. Begge disse er innenfor kategorien språkutviklingskommuner. Denne kategorien er den kategorien hvor kommuner har de største forpliktelsene. Kommunene vil ha alle forpliktelsene som de har i dag. I tillegg får kommunene et krav om at de også skal bruke samisk internt i den kommunale administrasjonen og i kommunestyret. I kommuner innenfor det samiske språkforvaltningsområdet har alle elever rett til opplæring i og på samisk. Sameskolen i Tana er tilbydere av nordsamisk fjernundervisning til elever i grunnskolen.
I 2025 ble det gjennom sametingets søkerbaserte tilskuddsordninger for ulike språktiltak bevilget penger til syv språktiltak i denne valgkretsen og 90 elever i videregående skole fikk språkstipend.
Et EU-Interreg prosjekt på tvers av statsgrensene med mål å revitalisere skoltesamisk språk og kultur vil pågå frahøsten 2024 til høsten 2027. Sør-Varanger kommune i Norge og Enare kommune i Finland står som eiere av prosjektet, mens Sametingets administrasjon bidrar med en representant i styringsgruppen.
Høringssvarene og folkemøtene peker på et stort behov for å styrke samisk språk gjennom hele livsløpet og på flere samfunnsarenaer. Det etterlyses flere og mer tilgjengelige språkarenaer, som språksentre, kurs, språkkafeer, språkbad, språkdusj, kurs og møteplasser.
Flere ønsker støtte til å reise for å ta kurs i nordsamisk eller skoltesamisk. Reise og opphold til steder hvor det holdes kurs øker terskelen for å delta. Derfor mener flere at støtte til disse kostnadene vil gjøre det enklere å ta kurs. Språkbad og språkdusj trekkes frem som nyttige virkemidler for å kunne lære seg språket, og man ønsker tilbud for dette. Videre etterspørres det tiltak for at foreldre med barn i barneskole eller skole som lærer seg samisk, også kan lære språket. Det foreslås blant annet frikjøp fra jobb, og lett tilgjengelige kurs.
Stedsnavnsarbeid og synliggjøring av samisk språk i det offentlige rom trekkes også frem som viktige tiltak. I Lebesby og Sør-Varanger ble det uttrykt ønsker om at navnene bør være på deres lokale dialekter, og oversatt korrekt. Samtidig er synliggjøring av samisk språk gjennom gatenavn og på offentlige bygg noe som opptar flere i valgkretsen. Stedsnavnsloven omfatter ikke skoltesamisk, og med det kan ikke skoltesamiske stedsnavn tas i bruk på skilt. Sametingsrådet er kjent med denne saken og har våren 2025 sendt et forslag til Kultur- og likestillingsdepartementet om ny ordlyd i stedsnavnsforskriften, der alle de seks samiske språkene i Norge, skoltesamisk, nordsamisk, lulesamisk, pitesamisk, umesamisk og sørsamisk skal omfattes av stedsnavnsforskriften.
I høringene og folkemøtene ytres det et behov for flere arenaer for å bruke samisk språk. En rekke personer ønsker flere arenaer hvor man kan snakke samisk. Samtidig understreker flere betydningen av møteplasser for

barn og unge for å kunne bruke språket på fritiden. Videre ønskes det tiltak for at det skal bli mer naturlig å kunne snakke samisk med andre i hverdagen.
Et høringssvar etterlyser også samiskspråklige prester i valgkretsen. Prester som snakker samisk, vil kunne styrke kirkens bånd med samisk kultur. Det er heller ikke nok med kirketolker, da prestens også har oppgaver utover kirkens arrangementer.
Utfordringer ved bruk av samisk språk i hverdagen trekkes fram i flere uttalelser. I høringssvaret fra Sámi Valáštallan Lihttu utrykker de en bekymring for at samisk kun blir et hjemmespråk for barn og unge. De nevner at flere ungdommer aktiv velger å ikke bruke samisk i det offentlige rom, i frykt for negative reaksjoner. Videre skriver de at utfordringen ikke bare handler om hets, men også om manglende normalisering av samisk språk. På folkemøtet i Tana fortelles det også om utfordringer ved å bruke samisk i offentlige arenaer, og man etterlyser tiltak for å gjøre det mer naturlig å kunne bruke samisk i hverdagen.

Språksenter

I denne valgkretsen er det to språksentre med direktetilskudd fra Sametinget: Isak Saba guovddáš i Nesseby og Giellagáddi i Tana, med henholdsvis fem og tre årsverk. Tana språksenter holder språkkurser etter bestilling også utenfor Tana kommune. De har holdt kurs i Karasjok, Oslo, og på flere steder i kystområdene Finnmark. Språksenter blir sett på som en viktig arena for å lære seg samisk og for å ta vare på språket. Språksentre gir muligheter for kurs og bevaring av språk. I Sør-Varanger er det mange som ønsker ett eller to senter som kan ta for seg skoltesamisk og nordsamisk språk. I Lebesby og i Vadsø blir det også fremmet forslag om etablering av språksenter. I både Lebesby kommune og i Sør-Varanger ønsker man også tiltak for å bevare de lokale dialektene, da de er i ferd med å dø ut med den eldste generasjonen.
Sametingets reviderte språksenterstrategi "Ovttas ovddosguvlui - Sammen fremover" nevner at det i flere områder etterspørres språkkurs og språkarenaer hvor det ikke finnes noe språksenter. Strategien er tydelig på at det er behov for språkmiljøer som bevarer, styrker og utvikler samisk språk. Sametinget har derfor opprettet en tilskuddsordning for etablering av nye språksentre, dette for å legge til rette for etablering av språksentre i områder som ikke har et språksenter.

Kulturinstitusjoner

I Mánočalbmi-erklæringen sier samarbeidspartene blant annet at de vil styrke rammene til samiske kulturinstitusjoner, festivaler og møteplasser, og at de vil ta initiativ til å opprette nye samiske institusjoner, møteplasser og tilbud på steder der dette mangler i dag. Dette må skje i samarbeid med kommuner, fylker, stat og andre partnere.
Følgende samiske kulturinstitusjoner mottar direktetilskudd over sametingsbudsjettet i 2026: Deanu ja Várjjat museasiida/Tana og Varanger museumssiida (inkl. muséene Varanger Samiske Museum, Saviomuseet, Tana museum og Ä'vv Skoltesamisk museum). Sámi Mánáidteahter i Tana og bokbuss i Tana og Nesseby kommune. Sámi Válaštallan Lihttu gir landsomfattende tilbud.
I folkemøtene og høringssvarene kom det innspill om styrking av eksisterende samiske kulturinstitusjoner utfra deres situasjon og behov, som Sámi kulturfága - Mátta-Várjaga kulturskuvla og Sámi Mánáidteáhter, slik at de kan utføre sitt samfunnsoppdrag og møte etterspørsel og behov fra samiske samfunn, men også det norske samfunnet. Sámi Mánáidteáhter ønsker å bli et nasjonalt samisk barneteater, og utvide til 4 faste stillinger tilknyttet kulturskolen. På den måten mener de at de kan bistå skolene og kulturskolene rundt om i de samiske områdene. I Sør-Varanger ønsker man å styrke kulturskolens tilbud, og rekruttere flere sterke kulturbærere. Arenaer for å utøve kultur blir etterspurt i både høringen og på folkemøtene. I Nesseby er det et ønske om styrking av samisk kultur gjennom den lokale kulturskolen. I Sør-Varanger ønsker man et kultursenter, som gjerne kan være sammenslått med språksenteret. I Vadsø er det et ønske om å etablere arenaer for å utøve samisk kultur i fellesskap. Det blir dratt opp eksempler som å dra ut å fiske, eller å ha duodjikvelder sammen. Sametingsrådet registrerer et ønske om en samisk forening i Vadsø og at dette er godt lokalt initiativ som vil kunne organisere og styrke arbeidet med samiske saker i området.
Synliggjøring av samisk kultur i det offentlig rom blir nevnt å ha betydning for flere. Det er med på å bygge en identitetsfølelse, og vil kunne øke forståelse for den samiske kulturen blant folk. I Sør-Varanger ønsker man

større synliggjøring av den samiske kulturen, og at man viser fram mangfoldet som fins i kommunen. På folkemøtet i Tana ble det nevnt at man savner tydelige kulturuttrykk slik at man kan se at Tana er en samisk kommune. Det foreslås tiltak som for eksempel utstillinger av samisk duodji.
I revidert sametingsbudsjett 2026 foreslår sametingsrådet at det å gis et direktetilskudd til Deanu ja Várjjat museasiida/Tana og Varanger museumssiida for å gjennomføre Skoltesamisk kulturår. Hovedmålet er å markere 200 år siden grensetrekningen mellom Norge, Finland og Russland i 1826 og konsekvensene for skoltesamene. En vil sette fokus på skoltesamisk kultur, og bidra til at den skoltesamiske kulturen er på agendaen lokalt, regionalt og nasjonalt.
Sametingsrådet anser kulturskolene som en viktig arena også for oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport, og vil oppfordre kommunene til å styrke samiske tilbud i kulturskolene. Sametingsrådet har hatt dialog og samarbeid med Kulturskolerådet i forbindelse med utarbeidelsen av ny rammeplan for kulturskolen. Dette resulterte i en rammeplan der samisk innhold og urfolksperspektiv er styrket og ivaretatt. Kulturskolerådet arbeider blant annet med å styrke kommunene i å benytte kulturskolen som en del av det offentlige virkemiddelapparatet for å styrke samisk språk, kultur og identitet.
Det satt av midler i Sametingets budsjett for 2026 til et prosjekt om oppbygging av nye institusjoner i Sápmi. Prosjektet skal gjennom å kartlegge geografiske og faglige områder det mangler institusjoner i dag utarbeide kriterier for etablering av eventuelt nye institusjoner. Prosjektet skal også identifisere mulige interessenter som kan bidra i arbeidet med etablering av nye institusjoner. Innsikten fra folkemøtene og høringen i Østre valgkrets vil tas med i det videre arbeidet med dette prosjektet.
Sametingsrådet vil se nærmere på mulighetsrommet for at eksisterende samiske (kultur-)institusjoner kan utvide sitt nedslagsfelt og virkeområde geografisk. Det er tidligere innhentet oversikt over dette for språksentrene. Sametingtingsrådet vil vurdere en liknende virksomhetsgjennomgang i dialog med øvrige samiske virksomheter/institusjoner.

Museer og samisk kulturarv

De samiske museene er pilarer i det samiske samfunnet, med viktige samfunnsoppdrag. Alle tar et stort samfunnsansvar i sine lokalsamfunn, regionalt og nasjonalt. Mange er mer enn et museum, de er både språksentre, opplæringsinstitusjon og kulturhus. De bedriver forskning, dokumentasjon og formidling, og setter samfunnsaktuelle tema på dagsorden. I høringsuttallelsene og på folkemøtene ble behovet om styrking av museum og etablering av nye tatt opp.
Flere i valgkretsen fremmer behov for opprustning av museer. Det poengteres blant annet at det elvesamiske museet Deanu Musea trenger et bedre lokale for å kunne bevare gjenstandene i byggene. I Sør-Varanger ønsker flere at Saviomuseet skal få et eget bygg for å kunne styrke deres arbeid. Sametingsrådet er kjent med behov for økte ressurser både til bygg og drift ved alle fire museene i museumssiidaen. Dette er behov som sametingsrådet vil være med på å realisere, også i dialog med andre offentlige myndigheter.
Deanu ja Várjjat museasiida/Tana og Varanger museumssiida, som omfatter Tana museum, Varanger Samiske museum, Ävv Skoltesamisk Museum og Saviomusea ble i Sametingets reviderte budsjett mars 2025 økt med kr. 2 000 000. Økningen skal bidra til arbeidet med planlegging av nytt Savio-museum, styrking av arbeidet med skoltesamisk språk og kultur, styrking av arbeidet med bygningsvern og fartøyvern samt videre arbeid med mulig ombygging ved Varanger Samiske museum til å ivareta Losoa-samlingen og Bååstede gjenstander. Denne bevilgningen ble videreført i 2026 med prisstigning.
I Østre valgkrets finner vi også Várjjat siida som består av fem kulturmiljøer i kommunene Tana, Nesseby og Båtsfjord og har unike spor av sammenhengende menneskelig bruk og bosetting 12 000 år tilbake i tid. Várjjat siida ble innskrevet på Norges tentative liste over verdens kulturarv i september 2025. I ettertid har Klima-og miljødepartementet i samarbeid med Riksantikvaren, Sametinget og Finnmark fylkeskommune oversendt Unesco en henvendelse og bedt om at Várjjat siida vurderes for nominasjon til Unescos verdensarvliste. Svaret vil foreligge mot slutten av 2026. En innskriving på verdensarvlista er sterkt forankret og ønsket lokalt i alle tre kommuner og av Sametinget og fylkeskommunen. Urfolks kulturarv er ofte truet og marginalisert, og er svært

underrepresentert på Unescos verdensarvliste. En innskriving er derfor av betydning for å løfte fram verdien av urfolks og samisk kulturarv.
I Lebesby kommune er det flere som etterspør et lokalt museum. De ønsker et aktivt museum, som ikke bare kan vise deres historie, men også gjøre tiltak som vil bidra til å bygge opp den samiske kulturen i området. Det fins allerede en utstilling om Lebesbymannen, og en rekke objekter som man ønsker å vise fram. Derimot fins det ingen lokaler å ha dette i. Derfor ønsker man et eget museum som kan forvalte kulturarven, og aktivt jobbe med den samiske kulturen i området.
I Sør-Varanger blir det nevnt på folkemøtet at man ønsker at det skal bli enklere med samarbeid over grensa til Finland. Ä´vv Skoltesamisk Museum blir dratt fram som eksempel, hvor det er dyrt å frakte gjenstander over grensa. Det etterspørres en løsning som gjør dette enklere. Sametingsrådet vil i denne sammenheng vise til anbefalingene fra Samisk grensehinderutvalg der dette har vært drøftet og videreformidlet til ansvarlige myndigheter. Sametingsrådet er også klar over at Saviomuseet i Kirkenes ikke har tilfredsstillende lokaler og vil bidra i arbeidet for å kunne realisere nytt lokale til dette museet.
Sametingsrådet mener at alle bør få muligheten til å ta igjen tapt kultur der de bor. Dette er viktige innspill og tydeliggjør den effekten fornorskningspolitikken har hatt i mange samiske områder. Etablering av nye samiske institusjoner, møteplasser og tilbud der dette mangler i dag bør være en del av Sametingets prioriteringer. Som del av reparasjonsarbeidet er det behov for å bygge opp om grunnleggende infrastruktur i Sápmi. Samiske kulturinstitusjoner i bredt utgjør en sentral del av infrastrukturen. De vil også kunne få en sentral rolle i oppfølging av kommisjonsrapporten, som arenaer for formidling og fortelling, møteplasser, dialog- og diskusjonsarenaer for videre tematisering av fornorsking og forsoning.

Møteplasser
I Mánočalbmi-erklæringen ønsker samarbeidspartnerne blant annet å legge til rette for at alle samer skal få mulighet til å ta igjen tapt kultur der de bor. Derfor ønsker samarbeidspartnerne å gi eksisterende møteplasser et løft, og ta initiativ til nye møteplasser og tilbud på steder der dette mangler i dag. Det legges også vekt på at frivilligheten i Sápmi kan bidra til å bevare og utvikle kultur og tradisjoner gjennom kurs, aktiviteter og annet engasjement.
Som en del av Sametingets oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport, vil Sametinget gjennom sine virkemidler bidra til lokale samiske arrangementer, der formålet er at lokalsamfunnene kan bidra til å reparere sitt forhold til, eller vedlikeholde, lokal samisk kultur i vid forstand.
Fra Lebesby kommune ble det pekt på behovet for gode og enkle støtteordninger for aktører som ønsker å gjennomføre ulike arrangement innen kultur og tradisjonell kunnskap.
Sametinget og andre instanser har søkerbaserte ordninger som eksempelvis lag og foreninger kan søke på til ulike prosjekt, aktiviteter og arrangement. Søknadsprosesser og påfølgende rapporteringer kan være arbeidskrevende for mange, og kan derfor være begrensende for omfanget av aktiviteter og tilbud.
Under den søkerbaserte ordningen Kulturtiltak, er noen av prioriteringene:

- Arrangementer som bidrar til å reparere, eller vedlikeholde, lokalsamfunnenes forhold til sin samiske kultur
- Kulturarrangement med hovedvekt på samisk kunst, kultur og samfunnsdebatt.
- Prosjekter som ivaretar tradisjonell kunnskap og immateriell kulturarv.
- Prosjekter for barn og unge med hovedvekt på samisk kultur

I 2025 bevilget Sametinget midler til 22 tiltak over Sametingets søkerbaserte tilskuddsordninger innen kulturfeltet i Østre valgkrets.
I en høringsuttalelse nevnes det at det er tatt initiativ i Tana for å reetablere siidaen, det samiske samfunnssystemet, som det fellessamiske organ på lokalt nivå, tilpasset vår tid. Hensikten er å ivareta lokalsamfunnets interesser utad og styrke det interne samholdet og skape gode og livskraftige samfunn. Det er

et ønske om at Sametinget bør støtte slike initiativ og vurdere hvordan man kan sikre gode rammebetingelser for de reetablerte siidaer.
Et høringssvar tar opp behovet for møteplasser for samiske personer med utviklingshemming i Østre valgkrets. Det er ønske med tilrettelagte møteplasser hvor barn, unge og voksne kan bruke samisk språk, delta i samisk kultur og oppleve fellesskap. Det er blant annet behov for tilrettelegging for deltakelse i samisk kulturutøvelse, inkludert bærplukking, fiske, jakt og laksefiske og bedre transport, ledsagerordning og praktisk tilrettelegging for deltakelse i hverdagsliv og kulturutøvelse.
I høringsrunden ble det uttrykt et behov for kursholdere og kulturutøvere. Lebesby Sjøsameforening kom blant annet med et forslag om at det kan lages en nettside med navn og lenker til kursholdere, historielærere, musikere, o.l. som er brukt tidligere og som er tilgjengelige. Dette kan gjøre det enklere for lag, organisasjoner og andre som trenger å komme i kontakt med kulturutøvere og kursholdere.
Sametingsrådet anerkjenner den omfattende innsatsen som frivilligheten, ildsjeler og det samiske sivilsamfunnet bidrar med. Uten frivilligheten ville det vært færre samiske tilbud, aktiviteter og arrangement.
Sametingsrådet er bevisst på at en oppbygging av kulturinstitusjoner og møteplasser vil måtte sees i sammenheng med begrensninger på både menneskelige og økonomiske ressurser i de samiske samfunn. Dette kan medføre at det kan være hensiktsmessig å samarbeide med norske aktører, særlig i områder med få eller ingen samiske tilbud.

Duodji
Mánočalbmi-erklæringen omtaler duodji som en helbredende og styrkende kraft i samisk kultur, og en viktig næring og tilleggsnæring i samisk samfunn. Samarbeidspartnerne vil blant annet følge opp pågående prosjekter knyttet til eksempelvis ordninger med duodji veiledere, arbeide med styrket opplæring i duodji med flere ressurser til kurs og fokus på kunnskapsoverføring mellom generasjoner, og flere duodji verksteder der duodji kan læres og utøves.
Duodji er viktig for identitet, tilhørighet og er kulturbærende. Flere innspill under folkemøtene og i høringssvarene omhandler behov for ulike tilbud innen duodji, særlig behov for kurs, lokaler/verksteder/senter og møteplasser for virksomhet. Lebesby Sjøsameforening har tilgang på et rom for å utøve duodji, men de trenger et mer egnet rom. I både Vadsø og Tana ønsker de en arena hvor man kan utøve duodji sammen. I Lebesby ønsker de også støtte til duodji, men synes kriteriene for å få støtte fra Sametinget er utfordrende.
I de valgkretsene hvor Sametinget har gjennomført prosessen med folkemøter og høringer er behovet for et bedre tilbud for utøvelse av duodji gjennomgående. Sametingsrådet har i sin tiltredeserklæring prioritert dette, og vil blant annet arbeide med å styrke opplæringen i duodji med flere ressurser til kurs og fokus på kunnskapsoverføring mellom generasjonene. Målet er å få flere duodjiverksted og tilrettelagte møteplasser der duodji kan læres og utøves. Sametingsrådet vil vurdere tiltak og kriterier som kan møte dette behovet på en bedre måte.

Oppvekst og opplæring
Det etterspørres større og målrettet innsats for å reparere språktap og språkskiftet innenfor barnehage- og opplæringssektoren, hvor hovedmålet må være å levendegjøre det nordsamiske språket gjennom aktive nordsamiske språkbrukere. I Mánočálbmi-erklæringen vil samarbeidspartnerne sikre samiske barn og unges opplæring i språk og kultur fra barnehage til videregående skole. Samiskopplæringen i barnehage og grunnskolen må styrkes, og sees i sammenheng med muligheten for å fortsette med samisk utdanning på høyere nivå.
Det oppleves som en stor utfordring at språktilbudet i eksempelvis barnehager er avhengig av kommunenes økonomiske prioriteringer. Det betyr at tilbudet blir sårbart, og skaper uforutsigbarhet. Innspillene viser at mange opplever at samisk språk kun får plass på det norske språket og majoritetssamfunnets premisser.
I både barnehage og i skolen er det utfordrende å få tak i samiskspråklige ansatte og lærere. Det etterspørres tiltak for å utdanne og for å beholde samiskspråklige ansatte i skolen og barnehagen. Flere forslag til tiltak er

kommet inn, som blant annet høyere lønn og pensjon til lærere, desentralisert utdanning, mindre undervisningstid og mentorordninger. Sametingsrådet er opptatt av å arbeide for å beholde og rekruttere samiskspråklige lærere til barnehage og skole. Forslagene viser til aktuelle rammebetingelser, og sametingsrådet vil blant annet i vår dialog med KS, fremme behov for bedre lønnsvilkår og undervisningstid for lærere.
Mange av høringssvarene ønsker bruk av sterkere språkopplæringsmodeller i barnehage, grunn- og videregående skole. I læreplanene i samiskfaget er bruken av sterke språkopplæringsmodeller forventet, og ikke noe skolene kan velge bort. På bestilling fra Sametinget, har Sámi lohkanguovddáš har levert en rapport om hvordan veiledning om bruk av sterke språkopplæringsmodeller i barnehager og skoler kan gjennomføres. Høringssvarene viser til erfaring med at målrettet arbeid med sterke språkmodeller gir gode resultater, men at det forutsetter stabilitet og tydelige rammer. Derfor menes det at sterke språkmodeller må forankres som en nasjonal strategi for samisk opplæring, og det bør utarbeides tydelig nasjonal plan og gi faglig og økonomisk støtte for de skolene som bruker sterke språkmodeller. Videre er det ønske om å sikre langsiktig faglig og økonomisk oppfølging for institusjoner som bruker sterke språkmodeller, ikke bare prosjektbasert støtte. Sametinget har ansvar for læreplanene i samisk og ansvaret for å implementere sterke språkopplæringsmodeller som en integrert del av undervisningen. Dette er derfor et pågående arbeid i Sametinget gjennom utvikling av støttemateriell til læreplanene og arbeidet med rammevilkårene for samisk fjernundervisning, og da særlig å bedre rammene for hospiteringsordningen. Forslaget om en nasjonal strategi for samisk opplæring er et godt forslag, som sametingsrådet mener departementet bør vurdere særlig for samisk fjernundervisning.

Barnehage
Høringsinnspillene og tilbakemeldingene på folkemøtene påpeker at barnehagen er den viktigste arena for språkopplæring utenfor hjemmet. Oversikt fra Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning for barnehager, viser at det i 2025 var to samiske barnehager og tre barnehager med samisk avdeling. Fire av tilbudene er i Tana og ett er i Nesseby, noe som viser at det samiske barnehagetilbudet i Østre valgkrets er sentralisert til disse to kommunene.
For samiske barn, samiske foreldre og for de samiske samfunnene, så er barnehagen viktig for styrking og videreutvikling av samisk språk og kultur. For å oppnå dette er det avgjørende at ansatte ved barnehagene, i tillegg til pedagogisk utdanning, har samisk kultur og språkkompetanse. Sametingsrådet ser det også som viktig å kunne benytte lokal realkompetanse for å styrke kultur og språkarbeidet i barnehagen.
Det er viktig å utvikle kompetanse i samiske språk og kultur hos barnehagelærere og arbeide bevisst og systematisk med dette. Sametinget har derfor en veiledningsordning for barnehager utenfor forvaltningsområdet, til nettopp dette formålet. Ordningen avsluttes våren 2026 og skal evalueres i løpet av høsten 2026. Sametingsrådet vil vurdere en eventuell oppfølging av dette prosjektet. Sametingsrådet er enig i innspillene om bruk av lokal kompetanse i barnehagene og vil legge til rette for samisk lokalt og tradisjonelt innhold i barnehagene, gjennom våre støtteordninger.
I Sør-Varanger kommer det fram på folkemøtet at det ikke er samiskspråklige ansatte i den samiske avdelingen. Flere på folkemøtet og i høringssvarene uttrykker behovet for at barn eksponeres for samisk fra barnehagealder, og savner ansatte som snakker samisk språk. Det blir også nevnt et eksempel med at en familie har valgt å ikke etablere seg i kommunen, på grunn av fraværet av samisk språk i barnehagen. Mangel på samiskspråklig tilbud i barnehagen kan derfor være med på å påvirke hvor nye familier velger å etablere seg.
Sametingsrådet er kjent med disse utfordringene og er opptatt av å forankre retten til et samisk barnehagetilbud i barnehageloven. Sametingsrådet er derfor fornøyd med at departementet – etter oppfordring fra Sametinget - har nedsatt en ny ekspertgruppe i april 2026, som skal styrke samisk barnehagetilbud. De skal vurdere et bedre og mer tilgjengelig barnehagetilbud, uavhengig av hvor i landet de samiske barna bor.
Hovedmål for barnehagepolitikken i Sametinget er å skape gode oppvekstsvilkår gjennom samisk barnehagetilbud. Det samiske barnehagetilbudet er et av det aller viktigste tiltaket for å styrke bruken av samiske språk, jf. NOU 2016: 18 Hjertespråket. Barnehageloven gir ikke samiske barn rett til et samisk

barnehagetilbud, men fastslår kommunens ansvar for å gi samiske barn innenfor forvaltningsområdene et barnehagetilbud som bygger på samisk språk og kultur. For samiske barn utenfor forvaltningsområdene skal kommunen legge til rette for at samiske barn kan få utviklet sitt språk og sin kultur.
Rammeplanen for barnehagen (2017) slår fast at samiske barnehager skal fremme barnas samiskspråklige kompetanse, styrke barnas samiske identitet og videreføre samiske verdier, kultur og tradisjonskunnskap. Rammeplanen er også tydelig på at samiske barnehager skal ha samisk som hovedspråk, noe som forutsetter at personalet i samiske barnehager behersker samisk språk. Barnehager med samiske avdelinger faller under Rammeplanens kategori «andre barnehager med samiske barn», der det forventes at barn skal få støtte til å bevare og utvikle sitt språk, og personalet har kjennskap til samisk kultur.
I arbeidet med Meld. St. 13 (2022–2023) Samisk språk, kultur og samfunnsliv har Sametinget levert innspill til myndighetene om situasjonen i samiske barnehager. I kapittel 2.1.6 presenterer meldingen Sametingets vurderinger av utviklingen i barnehagesektoren og hvilke utfordringer som preger feltet.

Grunnopplæring 1.-10. trinn
I likhet med barnehagen, trekkes skolen frem som en sentral institusjon for vitalisering og revitalisering av samisk språk og kultur.
På folkemøtet og i høringssvarene kom det fram et sterkt ønske om å styrke Deanu sámeskuvla gjennom å etablere Deanu Sámeskuvla som en pilotskole/ressursskole, og at det må arbeides for at skolen kan bli statsfinansiert All undervisning på skolen foregår på nordsamisk, i tillegg til at skolen tilbyr fjernundervisning. I forbindelse med Deanu sámeskuvla, poengteres det at en rektor uten tilstrekkelig kompetanse i samisk språk og pedagogikk vil ha begrensede forutsetninger for å lede skolen. Derfor ønsker flere å utarbeide nasjonale retningslinjer som tydelig slår fast at samiskspråklige skoler ikke skal organiseres under norskspråklig ledelse. I tillegg foreslås det at ordninger som skal sørge for bedre arbeidsvilkår for samiskspråklige skoleledere skal utvikles og styrkes, for å gjøre det mulig å rekruttere og beholde kvalifiserte ledere.
Flere innspill på folkemøtene og i høringene fra Tana påpeker at læremiddelarbeid, faglig forberedelse, tilpasning av undervisning og oppfølging av elever tar ekstra tid og ressurser for samiskspråklige lærere. Derfor mener flere at samiskspråklige lærere må bli kompensert for deres dobbelkompetanse med høyere lønn. I tillegg fremmes et ønske om nedsatt undervisningstid for samiskspråklige lærere. Flere mener at disse tiltakene er en nødvendighet for å gjøre det mulig å rekruttere og beholde kvalifiserte lærere. Dette er utfordringer som Sametinget ofte får tilbakemeldinger om og er godt kjent med. Mánočálbmi-erklæringen vil styrke rekrutteringen av samiske lærere og barnehagelærere, og bidra til å legge til rette for deres arbeidshverdag og vilkår.
Tilgangen på gode og relevante læremidler er en vedvarende utfordring i samiskspråklig opplæring. Flere mener det er et behov for å etablere et eget samisk kulturfond for litteratur, som sikrer utvikling, innkjøp og distribusjon av samiskspråklige bøker til skoler og barnehager. En slik ordning vil være avgjørende for å styrke språk, identitet og leselyst blant samiske barn og unge, og samtidig bidra til å avlaste lærerne og heve kvaliteten i opplæringen. Et av tiltakene i Mánočálbmi-erklæringen er å lovfeste retten til samiske læremidler og følge opp strategiplanen for samiskspråklig læremiddelutvikling (2025-2028).
Loga munnje/Les for meg er et språkutviklingsprosjekt fra Sametinget som oppmuntrer voksne til å lese, synge, rime og joike med barn for å styrke samisk språk. Målet med tiltaket er å styrke samisk språk, øke interesse for samiskspråklig litteratur, og legge til rette for leselyst. I samarbeid med helsestasjoner og bibliotek vil det bli delt ut gratis bøker og informasjonsmateriell om språkutvikling til små barn og deres foreldre. Sametingsrådet har i dialog med Kulturdirektoratet arbeidet for å finne en løsning for å kunne opprette en innkjøpsordning for samiskspråklig litteratur. I de kommunene som i dag ikke har samiske institusjoner vil det være særskilt viktig å vurdere et samarbeid med allerede eksisterende tilbud, slik som bibliotek og helsestasjoner.
I høringssvarene kommer det fram et behov for et tydeligere rettslig vern som sikrer at retten til samisk opplæring oppfylles på lik linje i alle kommuner, uavhengig av bosted. I dag er kunnskapen om rettigheter varierende, og praksis ulik fra kommune til kommune. Dette skaper ulik tilgang til opplæring og legger et stort

ansvar på den enkelte familie. Derfor ønsker man en egen rådgivertjeneste for elever som mottar, eller ønsker å motta, fjernundervisning på samisk. Samtidig etterlyser man gode og forutsigbare økonomiske rammer for hospitering. Sametingsrådet følger opp et av forslagene fra NOU 2016:18 Hjertespråket om å opprette et samisk språkombud. Språkombudet vil kunne sørge for at den samiske befolkningen får sine språklige rettigheter oppfylt, samt kunne gi veiledning til enkeltpersoner, kommunale og offentlige organer. I Mánočálbmi-erklæringen ønsker samarbeidspartnerne å gjennomføre en helhetlig gjennomgang av fjernundervisningen, og sikre en lovfestet rett til hospitering.
Høringssvarene peker også på viktigheten av samarbeid på tvers av landegrensene i skolesektoren, da det bidrar til å styrke samisk identitet og tilhørighet blant barn og unge på tvers av grensene. Sametinget har tidligere gjennom prosjektet «Rájáhis sámeoahpahus» identifisert og samlet erfaringer og muligheter for samarbeid på tvers av statsgrensene. Gjennom Mánočálbmi-erklæringen vil sametingsrådet styrke skolesamarbeidet over statsgrensene. Sametingsrådet har også som mål å iverksette utvikling og legge til rette for sambruk av læremidler på tvers av grensene, til bruk i samiskopplæringen i Sápmi.

Høyere utdanning, forskning og kunnskap
Sametingets myndighet innen høyere utdanning og forskning har betydning for hvordan sektoren ivaretar det samiske samfunnets behov for kunnskapsutvikling. Med unntak av myndighet til å oppnevne to styrerepresentanter og en vararepresentant til styret for Sámi allaskuvla, har Sametinget ingen formell myndighet innenfor sektoren.
I valgkretsen pekes det på mangel på samiskspråklige lærere og ansatte i barnehage og skolen. Flere synes at det er vanskelig å rekruttere folk med riktig kompetanse. Det etterspørres tiltak for å rekruttere og for å kunne ta vare på lærere og ansatte. Dette foreslås å blant annet gjøres gjennom tiltak som stipendordninger for lærerutdanning og videreutdanning, mentorordning for nyutdannede og øremerkede støtte til kommuner som satser på rekruttering av samisk personale. Flere peker også på desentralisering av utdanning som et tiltak som vil gjøre det mer attraktivt å ta utdanning for lærere og barnehagelærere.
På folkemøtene og i høringssvarene blir behovet for å utdanne flere samiskspråklige ansatte i helsesektoren tatt opp. Flere opplever å føle seg tvunget til å snakke norsk i samhandling med helsevesenet. Det foreslås tiltak som stipendordninger, flere lærlingplasser og rekrutteringstiltak innen helse, oppvekst og offentlig tjenesteyting.
Det samiske samfunnet har et betydelig behov for flere fagfolk med samisk språk- og kulturkompetanse som kan bekle stillinger der slik kompetanse er etterspurt. Mangelen på lærere med slik kompetanse utgjør en alvorlig utfordring for samisk språk og kultur både på kort og lang sikt. I Sametingets stipendordning for høyere utdanning er lærerutdanninger, sykepleierutdanninger og samiske språkutdanninger prioritert.
På folkemøtet i Sør-Varanger blir det uttrykt et ønske om å kunne ta høyere utdanning i skoltesamisk. Utdanningen på Oulu universitet krever at man kan finsk, og det er et ønske om muligheter også for de som har norsk/engelsk språk. Skoltesamisk utdanning ved Universitetet i Oulu er prioritert i Sametingets språkstipend. Sametingetsrådet har i Mánočálbmi-erklæringen invitert samarbeidspartnere til å delta i arbeidet for å etablere nybegynnerstudier i skoltesamisk. Dette vil også innebære et mulig prosjekt for å utarbeide en skoltesamisk ordbok. Det foreligger i dag en ordbok mellom finsk og skoltesamisk som kan vurderes oversatt.
Det blir etterspurt mer forskning på fisk i høringssvarene. Man ønsker blant annet forskningsmidler til Havforskningsinstituttet og andre forskningsmiljøer, for å bringe fram mer kunnskap om hvilke påvirkninger miljøet i og rundt åpne oppdrettsanlegg har på lakseyngelen, laksen og på sjøfiske i fjordområdene. Samtidig ønsker man mer kunnskap om gjedda, som er en predator på laksesmolt.
Når det kommer til kunnskap og formidling av kunnskap, uttrykkes det et behov for opprustning av *Joddu – Besøkssenter Villaks Tana*.

Helse, velferd og omsorg

I Mánočalbmi poengteres det at helsetjenesten til den samiske befolkningen skal hensynta kultur, historie, levesett og språk. Samtidig skal tjenestene være tilgjengelig for alle samer uansett hvor de bor. På folkemøtene og i høringene kommer det fram at flere har behov for disse tjenestene.
På folkemøtene i Vadsø og i Tana blir det tatt opp at det er behov for språk- og kulturkompetanse i helsesektoren. Det ønskes at samisk må ha samme status som norsk og at dette må være en obligatorisk del av utdanning og opplæring innenfor helse og sosialsektoren.
Sametingsrådet er enig i at dette er et viktig prinsipp for de som skal tjenestegjøre innenfor helse- og sosialsektoren i Sápmi. Dette gjelder allerede ansatte innenfor sektoren, men det er også viktig å ha tiltak for rekruttering av helsepersonell med samisk språk- og kulturforståelse. Sametinget har i dag en rekke virkemidler som har fokus på dette. De tilbakemeldingene som kommer gjennom prosessene med folkemøter og høringer i valgkretsene vil være viktig i vurdering av prioriteringene for disse virkemidlene.
I Lebesby er det behov for bedre mobildekning på flere steder. Om man ikke har dekning vil det være utfordrende å kontakte nødnummeret og dette er en sikkerhetsmessig utfordring for befolkningen i disse områdene i Østre valgkrets. Sametingsrådet tar med seg dette innspillet som en del av arbeidet med samfunnssikkerhet og beredskap.

Sametingsrådets innstilling

Gjennom folkemøter og skriftlig høring har Sametinget avdekket behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak som en del av reparasjonsarbeidet etter fornorskningen i Østre valgkrets. Særlig behovet for å revitalisere og styrke lokal samisk kultur, identitet, næring og dialekter er fremtredende. Det samme er ønsket om dokumentasjon og tilgjengeliggjøring av lokal samisk historie og lokal fornorskningshistorie.

Flere innspill på utfordringer og behov er noe som også er kommet fram i andre valgkretser, og det er viktig å se disse sakene i sammenheng, samtidig som det i denne saken er spesielt fokus på Østre valgkrets og de tilbakemeldinger som er kommet inn her.

Sametinget ønsker å ta en aktiv rolle for å styrke samisk språk, kultur, næring og identitet i Østre valgkrets fremover.

Areal, rettigheter og næring

Sametinget vil arbeide for gode ordninger for rettshjelp, herunder også økonomiske støtteordninger som gjør det mulig å fremme prinsipielle saker. Sametinget vil i den sammenheng arbeide for at samer skal har tilgang til rettshjelp med samisk språk- og kulturforståelse.

Store omfattende arealinngrep som også preger primærnæringene i Østre valgkrets registreres av Sametinget. Både høringsuttalelsen og folkemøtene gir tydelige forventninger om at Sametinget opprettholder presset for å få gjennomført nødvendige prosesser.

Det store behovet for ressurser, informasjon, veiledning og kunnskap vedrørende konsultasjonsordningen anerkjennes av Sametinget. Dette gjelder og de krav som ligger til ansvarlige aktører og rettighetshavere i Østre valgkrets.

Lovfestingen av konsultasjoner i sameloven har styrket våre rettigheter, men konsultasjoner må også fungere lokalt. Sametinget vil derfor bidra til gode rammevilkår til rettighetshavere for å sikre reell bruk av konsultasjonsretten.

Østre valgkrets er preget av de begrensningene som er lagt på fiske av laks i sjø og elv. Disse utfordringene tar Sametinget på alvor og har igangsatt flere tiltak for å være en aktiv bidragsyter i disse prosessene. Det vil være viktig å sikre urfolks tradisjonelle kunnskap, samt styrking og utvikling av institusjoner som formidler dette. Sametinget vil i den sammenheng bidra til utviklingen av et flerbrukssenter for laks og elvesamisk kultur i Tana.

Språk

Sametinget vektlegger at samiske språk ikke bare skal bevares, men utvikles som levende, tilgjengelige og framtidsrettede språk for hele det samiske samfunnet. Målet er at alle samer skal ha tilgang på språkarenaer, samiske tjenestetilbud og muligheter til å lære og bruke eget språk, og at alle skal gis mulighet til å høre, se og bruke samiske språk på alle samfunnsområder.

Nasjonale, regionale og lokale myndigheter oppfordres av Sametinget til å ta sin del av ansvaret for reparasjonsarbeidet etter fornorskingen, og søke samarbeid innenfor det samiske samfunnet. Her oppfordrer også Sametinget flere kommuner om å bli del av det samiske språkforvaltningsområdet.

Sametinget ønsker en styrking av eksisterende språksentre, samt en prosess for etablering av nye språksentre. Sametinget ønsker at samiske språk skal være synlige i hverdagen for både samisk- og norsktalende og vil derfor arbeide for økt bruk av samiske stedsnavn på skilt, turstier og kart, samt økt bruk av samiske språk i det offentlige rom.

Ovttas ovddosguvlui - Sammen fremover, Sametingets reviderte språksenterstrategi, nevner at det i flere områder etterspørres språkkurs og språkarenaer hvor det ikke finnes noe språksenter. Strategien er tydelig på at det er behov for språkmiljøer som bevarer, styrker og utvikler samisk språk. Sametinget har derfor opprettet en tilskuddsordning for etablering av nye språksentre, dette for å legge til rette for etablering av språksentre i områder som ikke har et språksenter. I Østre valgkrets er dette aktuelt både i forhold til nordsamisk og skoltesamisk. Sametinget vil bidra til at dette blir realisert.

I Østre valgkrets er i tillegg samarbeid på tvers av statsgrensene spesielt aktuelt, særlig i forhold til skoltesamisk. Sametinget vil vurdere muligheten for å få utarbeidet en skoltesamisk ordbok.

Kulturinstitusjoner, kulturarv og møteplasser

I et område som er hardt rammet av fornorskningen, finnes det i dag få samiske institusjoner og organisasjoner. Dette gjør seg spesielt gjeldende i de kystnære områdene i Østre valgkrets. Samtidig er det økende interesse og ønske blant folk om å ta tilbake det som har blitt frarøvet dem gjennom fornorskningen. Mange ønsker å delta både på språkkurs, duodji-kurs og lignende aktiviteter, og etterspør samiske møteplasser og arenaer. Behovet og etterspørselen synes i dag å være større enn tilbudet. Forankring i lokale samiske miljøer er en forutsetning ved etablering og styrking av møteplasser og kultur- og språkinstitusjoner, og deltakelse fra kommune og fylkeskommune er ønskelig.

Sametinget vil arbeide med å styrke opplæringen i duodji med flere ressurser til kurs og fokus på kunnskapsoverføring mellom generasjonene. Målet er å få flere duodjiverksted og tilrettelagte møteplasser der duodji kan læres og utøves. Sametinget vil vurdere tiltak og kriterier som kan møte dette behovet på en bedre måte.

Samiske museer er pilarer i det samiske samfunnet, med viktige samfunnsoppdrag, også i Østre valgkrets. Sametinget er kjent med behov for å styrke museene i Deanu ja Várjjat museasiida/Tana og Varanger

museumssiida, inkludert ressurser til ulike byggeprosjekt og nye behov, som for eksempel ivaretagelse av Helmer Losoas sjøsamiske samling og forvaltningen av Saviominnesmerket Det samme gjelder arbeidet med å sikre nytt lokale til Saviomuseet. Sametinget vil i dialog med andre offentlige myndigheter fortsette arbeidet for å kunne imøtekomme disse behovene.

Sametinget vil fortsette arbeidet for at Várjjat siida kommer på UNESCOs Verdensarvliste. Urfolks kulturarv er ofte truet og marginalisert, og er svært underrepresentert på verdensarvlisten. En innskriving er viktig for å løfte fram verdien av urfolks og samisk kulturarv.

Det satt av midler i Sametingets budsjett for 2026 til et prosjekt om oppbygging av nye institusjoner i Sápmi. Prosjektet skal gjennom å kartlegge geografiske og faglige områder det mangler institusjoner i dag utarbeide kriterier for etablering av eventuelt nye institusjoner. Prosjektet skal også identifisere mulige interessenter som kan bidra i arbeidet med etablering av nye institusjoner, som for eksempel ønske om et museum i Lebesby. Innsikten fra folkemøtene og høringen i Østre valgkrets vil tas med i det videre arbeidet med dette prosjektet. Det vil også være viktig med lokal tilpasning der allerede eksisterende institusjoner vil kunne ha en sentral rolle og være en del av et slikt prosjekt.

Oppvekst og opplæring

Sametinget vil arbeide for å sikre samiske barn og unge opplæring i språk og kultur fra barnehage til videregående. For å få et helhetlig tilbud til samiske barn for hele utdanningsløpet, fra barnehage til høyere utdanning, er det avgjørende å kunne lovfeste rett til samiskspråklig barnehagetilbud. Alle samiske barn skal ha rett til å vokse opp i et samisk språk- og kulturbærende miljø.

Sametinget vil også arbeide for at sameskolen i Tana skal få en særskilt rolle innenfor grunnopplæringen og gjennom dette kunne få finansiering over statsbudsjettet.

Sametinget har som hovedmål å skape gode oppvekstsvilkår gjennom samisk barnehagetilbud. Det samiske barnehagetilbudet er et av det aller viktigste tiltaket for å styrke bruken av samiske språk, jf. NOU 2016: 18 *Hjertespråket.* For å oppnå dette er det avgjørende at ansatte ved barnehagene, i tillegg til pedagogisk utdanning, har samisk kultur og språkkompetanse. Sametinget ser det også som viktig å kunne benytte lokal realkompetanse for å styrke kultur og språkarbeidet i barnehagen.

Dette innebærer å arbeide for å lovfeste retten til et samiskspråklig barnehagetilbud, lovfestet rett til hospitering, lovfestet rett til samiske læremidler og arbeide for at skoleeiers plikt til å informere om rettigheter til samisk opplæring lovfestes.

Sametinget vil også vurdere å utarbeide en nasjonal plan for bruk av sterke språkopplæringsmodeller og en nasjonal plan om samisk fjernundervisning, der sterke språkopplæringsmodeller er sentrale.

I Østre valgkrets vurderer Sametinget at det er viktig å legge til rette for mer samarbeid på tvers av grensene innenfor oppvekst og opplæring.

Høyere utdanning, forskning og kunnskap

Sametinget vil bidra til at Universiteter og høgskoler sikres kompetanse om samiske samfunnsforhold, språk og kultur i ulike fagmiljøer. Dette er en forutsetning for å sikre et tilbud som kan gi et helhetlige utdanningsløp. Sametinget ønsker å være bidragsyter for utvikling av studieprogrammer og kurs i samarbeid med universiteter og høgskoler.

I Østre valgkrets er det særlig aktuelt å undersøke mulighetene for formalisert samarbeid med Universitetet i Oulu, for å legge til rette for at de som behersker norsk og engelsk kan ta skoltesamisk utdanning.

Helse, velferd og omsorg

Sametinget er enig i at det er behov for språk- og kulturkompetanse i helsesektoren og at dette er et viktig prinsipp for de som skal tjenestegjøre innenfor helse- og sosialsektoren i Sápmi. Dette gjelder allerede ansatte innenfor sektoren, men det er også viktig å ha tiltak for rekruttering av helsepersonell med samisk språk- og kulturforståelse. Sametinget har i dag en rekke virkemidler som har fokus på dette. De tilbakemeldingene som kommer gjennom prosessene med folkemøter og høringer i valgkretsene vil være viktig i vurdering av prioriteringene for disse virkemidlene.

Sametinget har en forventning om at Regjeringen og Stortinget lager en oppfølgingsplan, og rapporterer på oppfølging av vedtak knyttet til Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport. Sammen skal vi gjenreise de samiske språkene og kulturen. Målet er å kunne erklære at det kan settes et endelig punktum for fornorskingspolitikken for å kunne oppnå forsoning.

Sametingsrådet – plenumsaker - 011/26

SRP - vedtak:

Sametingsrådets innstilling

Gjennom folkemøter og skriftlig høring har Sametinget avdekket behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak som en del av reparasjonsarbeidet etter fornorskningen i Østre valgkrets. Særlig behovet for å revitalisere og styrke lokal samisk kultur, identitet, næring og dialekter er fremtredende. Det samme er ønsket om dokumentasjon og tilgjengeliggjøring av lokal samisk historie og lokal fornorskningshistorie.

Flere innspill på utfordringer og behov er noe som også er kommet fram i andre valgkretser, og det er viktig å se disse sakene i sammenheng, samtidig som det i denne saken er spesielt fokus på Østre valgkrets og de tilbakemeldinger som er kommet inn her.

Sametinget ønsker å ta en aktiv rolle for å styrke samisk språk, kultur, næring og identitet i Østre valgkrets fremover.

Areal, rettigheter og næring

Sametinget vil arbeide for gode ordninger for rettshjelp, herunder også økonomiske støtteordninger som gjør det mulig å fremme prinsipielle saker. Sametinget vil i den sammenheng arbeide for at samer skal har tilgang til rettshjelp med samisk språk- og kulturforståelse.

Store omfattende arealinngrep som også preger primærnæringene i Østre valgkrets registreres av Sametinget. Både høringsuttalelsen og folkemøtene gir tydelige forventninger om at Sametinget opprettholder presset for å få gjennomført nødvendige prosesser.

Det store behovet for ressurser, informasjon, veiledning og kunnskap vedrørende konsultasjonsordningen anerkjennes av Sametinget. Dette gjelder og de krav som ligger til ansvarlige aktører og rettighetshavere i Østre valgkrets.

Lovfestingen av konsultasjoner i sameloven har styrket våre rettigheter, men konsultasjoner må også fungere lokalt. Sametinget vil derfor bidra til gode rammevilkår til rettighetshavere for å sikre reell bruk av konsultasjonsretten.

Østre valgkrets er preget av de begrensningene som er lagt på fiske av laks i sjø og elv. Disse utfordringene tar Sametinget på alvor og har igangsatt flere tiltak for å være en aktiv bidragsyter i disse prosessene. Det vil være viktig å sikre urfolks tradisjonelle kunnskap, samt styrking og utvikling av institusjoner som formidler dette. Sametinget vil i den sammenheng bidra til utviklingen av et flerbrukssenter for laks og elvesamisk kultur i Tana.

Språk

Sametinget vektlegger at samiske språk ikke bare skal bevares, men utvikles som levende, tilgjengelige og framtidsrettede språk for hele det samiske samfunnet. Målet er at alle samer skal ha tilgang på språkarenaer, samiske tjenestetilbud og muligheter til å lære og bruke eget språk, og at alle skal gis mulighet til å høre, se og bruke samiske språk på alle samfunnsområder.

Nasjonale, regionale og lokale myndigheter oppfordres av Sametinget til å ta sin del av ansvaret for reparasjonsarbeidet etter fornorskingen, og søke samarbeid innenfor det samiske samfunnet. Her oppfordrer også Sametinget flere kommuner om å bli del av det samiske språkforvaltningsområdet.

Sametinget ønsker en styrking av eksisterende språksentre, samt en prosess for etablering av nye språksentre. Sametinget ønsker at samiske språk skal være synlige i hverdagen for både samisk- og norsktalende og vil derfor arbeide for økt bruk av samiske stedsnavn på skilt, turstier og kart, samt økt bruk av samiske språk i det offentlige rom.

Ovttas ovddosguvlui - Sammen fremover, Sametingets reviderte språksenterstrategi, nevner at det i flere områder etterspørres språkkurs og språkarenaer hvor det ikke finnes noe språksenter. Strategien er tydelig på at det er behov for språkmiljøer som bevarer, styrker og utvikler samisk språk. Sametinget har derfor opprettet en tilskuddsordning for etablering av nye språksentre, dette for å legge til rette for etablering av språksentre i områder som ikke har et språksenter. I Østre valgkrets er dette aktuelt både i forhold til nordsamisk og skoltesamisk. Sametinget vil bidra til at dette blir realisert.

I Østre valgkrets er i tillegg samarbeid på tvers av statsgrensene spesielt aktuelt, særlig i forhold til skoltesamisk. Sametinget vil vurdere muligheten for å få utarbeidet en skoltesamisk ordbok.

Kulturinstitusjoner, kulturarv og møteplasser

I et område som er hardt rammet av fornorskningen, finnes det i dag få samiske institusjoner og organisasjoner. Dette gjør seg spesielt gjeldende i de kystnære områdene i Østre valgkrets. Samtidig er det økende interesse og ønske blant folk om å ta tilbake det som har blitt frarøvet dem gjennom fornorskningen. Mange ønsker å delta både på språkkurs, duodji-kurs og lignende aktiviteter, og etterspør samiske møteplasser og arenaer. Behovet og etterspørselen synes i dag å være større enn tilbudet. Forankring i lokale samiske miljøer er en forutsetning ved etablering og styrking av møteplasser og kultur- og språkinstitusjoner, og deltakelse fra kommune og fylkeskommune er ønskelig.

Sametinget vil arbeide med å styrke opplæringen i duodji med flere ressurser til kurs og fokus på kunnskapsoverføring mellom generasjonene. Målet er å få flere duodjiverksted og tilrettelagte møteplasser der duodji kan læres og utøves. Sametinget vil vurdere tiltak og kriterier som kan møte dette behovet på en bedre måte.

Samiske museer er pilarer i det samiske samfunnet, med viktige samfunnsoppdrag, også i Østre valgkrets. Sametinget er kjent med behov for å styrke museene i Deanu ja Várjjat museasiida/Tana og Varanger museumssiida, inkludert ressurser til ulike byggeprosjekt og nye behov, som for eksempel ivaretagelse av Helmer Losoas sjøsamiske samling og forvaltningen av Saviominnesmerket Det samme gjelder arbeidet med å sikre nytt lokale til Saviomuseet. Sametinget vil i dialog med andre offentlige myndigheter fortsette arbeidet for å kunne imøtekomme disse behovene.

Sametinget vil fortsette arbeidet for at Várjjat siida kommer på UNESCOs Verdensarvliste. Urfolks kulturarv er ofte truet og marginalisert, og er svært underrepresentert på verdensarvlisten. En innskriving er viktig for å løfte fram verdien av urfolks og samisk kulturarv.

Det satt av midler i Sametingets budsjett for 2026 til et prosjekt om oppbygging av nye institusjoner i Sápmi. Prosjektet skal gjennom å kartlegge geografiske og faglige områder det mangler institusjoner i dag utarbeide kriterier for etablering av eventuelt nye institusjoner. Prosjektet skal også identifisere mulige interessenter som kan bidra i arbeidet med etablering av nye institusjoner, som for eksempel ønske om et museum i Lebesby. Innsikten fra folkemøtene og høringen i Østre valgkrets vil tas med i det videre arbeidet med dette prosjektet. Det vil også være viktig med lokal tilpasning der allerede eksisterende institusjoner vil kunne ha en sentral rolle og være en del av et slikt prosjekt.

Oppvekst og opplæring

Sametinget vil arbeide for å sikre samiske barn og unge opplæring i språk og kultur fra barnehage til videregående. For å få et helhetlig tilbud til samiske barn for hele utdanningsløpet, fra barnehage til høyere utdanning, er det avgjørende å kunne lovfeste rett til samiskspråklig barnehagetilbud. Alle samiske barn skal ha rett til å vokse opp i et samisk språk- og kulturbærende miljø.

Sametinget vil også arbeide for at sameskolen i Tana skal få en særskilt rolle innenfor grunnopplæringen og gjennom dette kunne få finansiering over statsbudsjettet.

Sametinget har som hovedmål å skape gode oppvekstsvilkår gjennom samisk barnehagetilbud. Det samiske barnehagetilbudet er et av det aller viktigste tiltaket for å styrke bruken av samiske språk, jf. NOU 2016: 18 *Hjertespråket.* For å oppnå dette er det avgjørende at ansatte ved barnehagene, i tillegg til pedagogisk utdanning, har samisk kultur og språkkompetanse. Sametinget ser det også som viktig å kunne benytte lokal realkompetanse for å styrke kultur og språkarbeidet i barnehagen.

Dette innebærer å arbeide for å lovfeste retten til et samiskspråklig barnehagetilbud, lovfestet rett til hospitering, lovfestet rett til samiske læremidler og arbeide for at skoleeiers plikt til å informere om rettigheter til samisk opplæring lovfestes.

Sametinget vil også vurdere å utarbeide en nasjonal plan for bruk av sterke språkopplæringsmodeller og en nasjonal plan om samisk fjernundervisning, der sterke språkopplæringsmodeller er sentrale.

I Østre valgkrets vurderer Sametinget at det er viktig å legge til rette for mer samarbeid på tvers av grensene innenfor oppvekst og opplæring.

Høyere utdanning, forskning og kunnskap

Sametinget vil bidra til at Universiteter og høgskoler sikres kompetanse om samiske samfunnsforhold, språk og kultur i ulike fagmiljøer. Dette er en forutsetning for å sikre et tilbud som kan gi et helhetlige utdanningsløp. Sametinget ønsker å være bidragsyter for utvikling av studieprogrammer og kurs i samarbeid med universiteter og høgskoler.

I Østre valgkrets er det særlig aktuelt å undersøke mulighetene for formalisert samarbeid med Universitetet i Oulu, for å legge til rette for at de som behersker norsk og engelsk kan ta skoltesamisk utdanning.

Helse, velferd og omsorg

Sametinget er enig i at det er behov for språk- og kulturkompetanse i helsesektoren og at dette er et viktig prinsipp for de som skal tjenestegjøre innenfor helse- og sosialsektoren i Sápmi. Dette gjelder allerede ansatte innenfor sektoren, men det er også viktig å ha tiltak for rekruttering av helsepersonell med samisk språk- og kulturforståelse. Sametinget har i dag en rekke virkemidler som har fokus på dette. De tilbakemeldingene som kommer gjennom prosessene med folkemøter og høringer i valgkretsene vil være viktig i vurdering av prioriteringene for disse virkemidlene.

Sametinget har en forventning om at Regjeringen og Stortinget lager en oppfølgingsplan, og rapporterer på oppfølging av vedtak knyttet til Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport. Sammen skal vi gjenreise de samiske språkene og kulturen. Målet er å kunne erklære at det kan settes et endelig punktum for fornorskingspolitikken for å kunne oppnå forsoning.

Oppvekst-, omsorg- og utdanningskomiteen - 004/26

OOUK - vedtak:

Innledning

Oppvekst-, omsorg- og utdanningskomiteen har behandlet sak 004/26 *Regional oppfølging av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport – Behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak i Østre valgkrets.*

Merknader

Merknad 1

Merknad fremmet av Norske Samers Riksforbund (NSR) ved Mathias Eilert Olsen. Hele komiteen, medlemmene fra Norske Samers Riksforbund, Aili Kirste Strømeng Arntzen, Elle Rávdná Näkkäläjärvi, Venke Lill Tørmænen og Tor Bjørnar Henriksen, medlemmene fra Nordkalottfolket (NORD), Ulf Tore Johansen, Roger Iversen, Knut H. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen, medlemmet fra Samefolkets Parti (SfP), Jørn Are Gaski, og medlemmet fra Samenes Arbeiderfellesskap (SA), Arild Inga, stiller seg bak.

Det tradisjonelle sjølaksefiske og elvefiske handler om mer enn å skaffe mat på bordet. Dette er en tradisjonell måte å leve på som nå er i stor fare med alt overfiske, oppdrett, og andre inngrep og ødeleggelser av miljøet i havet.

I flere høringssvar uttrykkes det bekymring rundt videreføring av samisk laksefiske, en bekymring som deles av disse medlemmene. I forvaltningen av laksebestanden forventes det at nasjonale tiltak for å ivareta laksen også samkjøres med tiltak for å ivareta samisk sjølaksefiske og elvefiske.

Sjølaksefisket er redusert med over 90% siden 2001 og elvefiske i den tradisjonsrike Tanaelva er stanset helt. Tradisjonell samisk kunnskap og unikt laksefiskespråk overføres mellom generasjoner og gjennom praksis. I Tanavassdraget har ikke dette vært mulig siden 2021. Dette er dobbel belastning for samene med at mulighetene for laksefiske er delvis eller helt borte, og at det ikke vises forståelse for situasjonen og dens betydning fra myndighetenes side.

Tilreisende uten tilknytning til det tilhørende samiske laksefiske må ikke prioriteres over urfolkets tradisjonelle nærings- og kulturfiske i havet og i elver. Grunnlovens §108 er tydelig i så måte, ILO-konvensjonens art 169, og menneskerettighetserklæringene Norge har ratifisert, som SP art. 27 om sivile og politiske rettigheter underbygger dette.

Slik forvaltningen føres i dag skal beskatning av laksen skje innenfor biologiske grenser som forvaltningsmyndighetene definerer. I NOU 2008:5 "Retten til fiske i havet utenfor Finnmark" sies det at i tidligere forvaltningsplaner har det vært signalisert at på nasjonalt nivå må sjølaksefisket fases ut i enkelte områder med bakgrunn for biologiske hensyn til laksen. Videre poengteres det at gjeldende hensyn til sjøsamisk kultur vil kunne det bevares hvis det er stopp i sjølaksefiske, men at fiske gjenopptas senere. Dersom det er stopp over lang tid, forsvinner sjøsamisk kultur knyttet til laksefiske. Dersom laksen ikke sikres, vil dette også gå ut over elvesamisk kultur knyttet til laksefiske.

Laksen er tydelig en ressurs i særstilling for flere kulturer, elvesamisk-, sjøsamisk- og sportsfiske. Når laksestammen er truet bør det ligge et prinsipp om nærhet, hvor tilreisende blir nedprioritert til fordel for de samiske nærmiljøene som er avhengig av det samiske laksefisket. Dette gjelder både sjølaksefisket i fjordene, og elvefiske, deriblant i Tana og i Skoltefossen i Neiden. NOU 2008:5 peker videre også at hvis det skal føres begrensinger på laksefiske, er det fiske fra tilreisende uten tilhørighet til det gjeldende samiske laksefisket som må begrenses.

I plenumssak 22/21 ble det vedtatt en sametingsmelding om laks. Det forventes at denne revideres i nær fremtid slik at tiltak fra Sametingets side gjeldende utfordringene man har for ivaretagelsen av samisk laksefiske samsvarer med dagens utfordringer. I revideringen bør man illustrere hvordan man skal jobbe for ivaretagelsen av den samiske laksefiskekulturen og hvordan man skal imøtekomme et samisk folk som har mistet, eller står i fare for å miste, en viktig del av sin levemåte og sitt livsgrunnlag. Det bør understrekes at vår levemåte henger tett sammen med vår psykiske helse, og et tap av vår levemåte vil også gi helsemessige utfordringer.

Videre refereres det også til sak 10/26 hvor det bes om en forvaltningsmodell for stillehavslaks som kan gi sjølaksefiskere og elvesamer mulighet for å høste av denne ressursen som et tiltak for å styrke sitt materielle grunnlag. I samme sak bes det også om at det etableres støtteordninger som fullt dekker investeringskostnader for målrettet fiske etter stillehavslaks i sjø med redskap som ikke går ut over de øvrige anadrome fiskeartene. Slike tiltak vil være medvirkende for å ivareta samisk laksefiske.

Merknad 2

Merknad fremmet av Samenes Arbeiderfellesskap (SA) ved Arild Inga. Komiteens medlemmer fra Nordkalottfolket (NORD), Ulf Tore Johansen, Roger Iversen, Knut H. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen, stiller seg bak.

Komiteen viser til at høringene og folkemøtene i Østre valgkrets avdekker et tydelig behov for flere samiske møteplasser, kulturarenaer og institusjoner i de sjøsamiske områdene. Mange av innspillene peker på tap av språk, kulturutøvelse, sjøsamiske tradisjoner, fiskerikultur og lokale kunnskapsmiljøer som følge av fornorskningspolitikken. Komiteen viser videre til at Sametingsrådet i saksfremlegget understreker behovet for å bygge opp grunnleggende samisk infrastruktur og etablere nye samiske institusjoner og tilbud der disse mangler.

Komiteen mener at oppfølgingen av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport må bidra til konkrete og varige tiltak som styrker sjøsamiske samfunn. Kommisjonen peker på at revitalisering av sjøsamisk språk, kultur og identitet forutsetter både kulturelle, språklige og materielle rammevilkår som gjør det mulig å leve og videreføre sjøsamisk kultur i praksis. For sjøsamiske samfunn er tilgangen til og utøvelsen av tradisjonelle høstings- og fiskeritradisjoner en sentral del av kulturgrunnlaget og identiteten.

Komiteen vil samtidig understreke at konsekvensene av fornorskningen har vært ulike for enkeltpersoner, familier, bygder og lokalsamfunn. Forsoning kan derfor ikke forstås som én felles prosess med ett felles innhold for alle samiske samfunn. Hver bygd, hvert lokalsamfunn og hver familie bærer sine egne erfaringer, tap, fortellinger og kulturuttrykk. Sametingets rolle bør derfor først og fremst være å legge til rette for at lokalsamfunnene selv kan revitalisere språk, kultur, kunnskap og identitet ut fra egne erfaringer, behov og prioriteringer. Forsoning må vokse fram gjennom lokale prosesser og kan ikke fullt ut defineres gjennom sentrale politiske vedtak.

Komiteen mener det er behov for å styrke den sjøsamiske institusjonsbyggingen i Østre valgkrets. Sametingets egne høringer viser et gjennomgående behov for møteplasser, kulturarenaer, dokumentasjon av tradisjonell kunnskap, språkarenaer og institusjoner som kan bidra til langsiktig revitalisering av sjøsamisk språk og kultur.

Komiteen viser til erfaringene fra Mearrasiida i Porsanger, som har utviklet seg til en viktig arena for dokumentasjon, kunnskapsutvikling, kulturformidling og revitalisering av sjøsamisk kultur. Mearrasiida viser hvordan et lokalt forankret kompetansemiljø kan bidra til å styrke språk, identitet, tradisjonell kunnskap, kulturutøvelse og samfunnsutvikling i sjøsamiske områder. Erfaringene viser også betydningen av institusjoner som utvikles i samspill med de lokalsamfunnene de skal tjene.

Komiteen mener at behovene som er avdekket gjennom høringer og folkemøter er så omfattende og geografisk spredt at ett enkelt kompetansemiljø ikke vil være tilstrekkelig for å møte behovene i Østre valgkrets. To sjøsamiske språk-, kultur- og kompetansesentre vil gi bedre muligheter for lokal forankring, deltakelse og eierskap, samtidig som lokalsamfunnene selv må gis innflytelse over sentrenes lokalisering, organisering, innhold og videre utvikling.

Komiteen mener at Sametinget bør legge til rette for etablering av to sjøsamiske språk-, kultur- og kompetansesentre i Østre valgkrets. Oppfølgingen av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport bør styrke sjøsamisk selvbestemmelse og lokalt eierskap, slik at tiltakene bygger på behov og prioriteringer definert av de sjøsamiske samfunnene selv. På denne måten kan institusjonsbygging bli et målrettet og reparerende tiltak i tråd med kommisjonens anbefalinger om å styrke sjøsamisk språk, kultur og identitet gjennom kunnskapsutvikling, kulturbygging og tiltak som sikrer grunnlaget for levende sjøsamiske lokalsamfunn.

Merknad 3

Merknad fremmet av Nordkalottfolket (NORD) ved Roger Iversen. Komiteens medlemmer fra Nordkalottfolket Ulf Tore Johansen, Knut fH. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen stiller seg bak.

Komiteens mindretall vil uttrykke betydelig skepsis til formuleringen om at Sametinget skal arbeide for «gode ordninger for rettshjelp, herunder også økonomiske støtteordninger som gjør det mulig å fremme prinsipielle saker». Selv om intensjonen kan være forståelig, mener disse medlemmene at dette er et svært omfattende forslag som mangler både økonomiske og prinsipielle avklaringer. I saksfremlegget under sametingsrådets innstilling står det: «Både høringsuttalelsen og folkemøtene gir tydelige forventninger om at Sametinget opprettholder presset for å få gjennomført nødvendige prosesser.» Det foreslåtte tiltaket kan så langt disse medlemmene ser, ikke leses ut fra høringsinnspill i saken, som er vedlagt. Hva som ligger bak rådets vurdering og innstilling finnes dermed ikke i saksgrunnlaget som er forelagt komiteen i saken og kan ikke støttes.

Det framkommer ikke hvilke økonomiske rammer som skal gjelde for en slik ordning, hvor midlene skal tas fra, hvem som skal kunne søke, hvilke saker som skal vurderes som prinsipielle, eller hvor langt Sametingets økonomiske ansvar skal strekke seg. Erfaring viser at arealsaker og konflikter knyttet til arealbruk ofte blir langvarige, ressurskrevende prosesser. I mange tilfeller handler dette også om interessemotsetninger mellom ulike samiske og lokale interesser, ikke bare mellom storsamfunnet og samiske rettighetshavere.

Disse medlemmene mener derfor at Sametinget må utarbeide et langt mer gjennomarbeidet og avgrenset forslag før det vil være mulig å støtte etablering av økonomiske rettshjelpsordninger av denne typen. Sametinget kan ikke binde seg til potensielt omfattende og langvarige juridiske prosesser uten klare kriterier, tydelig avgrensning og demokratisk forankring av prioriteringene.

Merknad 4

Merknad fremmet av Nordkalottfolket (NORD) ved Roger Iversen. Komitemedlemmene fra Nordkalottfolket Ulf Tore Johansen, Knut H. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen stiller seg bak.

Under rådets vurdering, «areal rettigheter og næring» er det tydelig uttrykt at man i Mánočalbmi erklæringen vil jobbe for en tydeligere lovmessig anerkjennelse av utmarksbruk lokalt. Dette forsterkes av innspill på folkemøtene der «man ønsker tilbake rettigheter til å kunne kjøre i utmarka for å kunne bruke og høste av naturen». Posisjonens innspill til ny motorferdsellov 19 mai, gikk ikke for en lovmessig rett til, men en dispensasjonsordning som *kan* ivareta blant annet dette innspillet. Det er slik disse komitemedlemmene ser det, ikke i samsvar med høringsinnspill som etterspør en "lovmessig rett".

Merknad 5

Merknad fremmet av Nordkalottfolket (NORD) ved Roger Iversen. Komiteens medlemmer fra Nordkalottfolket Ulf Tore Johansen, Knut H. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen stiller seg bak.

Komiteens mindretall anerkjenner fullt ut det omfattende behovet for reparasjonsarbeid etter fornorskningen i Østre valgkrets. Gjennom både folkemøter og høringsinnspill kommer det tydelig fram at mange samer fortsatt opplever konsekvensene av fornorskningspolitikken i form av tap av språk, kultur, identitet og tilhørighet. Det er derfor positivt at Sametinget ønsker å ta en mer aktiv rolle i arbeidet med å styrke samisk språk, kultur, næring og identitet i regionen.

Samtidig mener disse medlemmene at sametingsrådets innstilling i for stor grad består av overordnede målsettinger og politiske ambisjoner, uten at det samtidig legges fram konkrete prioriteringer, finansieringsmodeller eller planer for gjennomføring. Når så mange tiltak løftes fram samtidig, uten avklaringer om økonomiske rammer eller ansvar, skapes det forventninger som det er krevende å se hvordan Sametinget faktisk skal kunne innfri.

Sametingsrådet ønsker både styrking av eksisterende språksentre, etablering av nye språksentre, økt bruk av samiske språk i det offentlige rom, styrking av språkarenaer og vurdering av nye tiltak som skoltesamisk ordbok og grenseoverskridende samarbeid. Disse medlemmene deler fullt ut ambisjonen om å styrke språkene i Østre valgkrets, særlig nordsamisk, sjøsamisk og skoltesamisk, men savner en redegjørelse for hvordan dette faktisk skal finansieres og prioriteres.

Det er ifølge disse medlemmene ikke tilstrekkelig å vise til ønsker og målsettinger dersom det ikke samtidig avklares hvilke tiltak som skal prioriteres først, hvilke økonomiske rammer som skal gjelde, og hvilke tiltak som eventuelt må vente dersom nye midler uteblir. Språkreising er et langsiktig arbeid som krever stabile fagmiljøer, forutsigbar finansiering og tilgang på kvalifisert personell. Disse medlemmene mener derfor at Sametinget må legge fram langt tydeligere prioriteringer dersom arbeidet skal ha nødvendig troverdighet.

Disse medlemmene vil særlig peke på at mangel på lærere og språkkompetanse er en av de største utfordringene i hele Østre valgkrets. Skal man lykkes med revitalisering av samiske språk, holder det ikke å etablere nye arenaer og tilbud dersom man samtidig mangler personer som kan fylle disse med innhold. I denne sammenheng mener disse medlemmene at det er særlig viktig å stimulere flere med samisk som andrespråk til å ta språkutdanning og bidra aktivt i språkreisningsarbeidet. Mange i Østre valgkrets står i dag i en situasjon hvor fornorskningen har brutt den naturlige språkarven mellom generasjonene. Da må også reparasjonsarbeidet inkludere dem som ønsker å ta språket tilbake som voksne eller som andrespråksbrukere.

Under temaet areal, rettigheter og næring vil disse medlemmene understreke at revitalisering av samisk kultur, språk, identitet og næring også forutsetter levende lokalsamfunn og et variert lokalt næringsliv. De samfunnsutfordringene som preger Øst-Finnmark, med befolkningsnedgang, svak næringsutvikling og usikkerhet om framtidige arbeidsplasser, rammer det samiske fellesskapet med like stor kraft som resten av befolkningen i regionen. Samiske samfunn eksisterer ikke isolert fra den øvrige samfunnsutviklingen, men er en del av de samme lokalsamfunnene og den samme økonomiske virkeligheten.

Disse medlemmene mener derfor at Sametingsrådets innstilling i for liten grad svarer på hvordan samisk revitalisering skal sees i sammenheng med den øvrige samfunns- og næringsutviklingen i Østre valgkrets. Skal man lykkes med å styrke språk, kultur og identitet over tid, må folk også ha grunnlag for å bo, arbeide og bygge framtid i regionen.

Sametingsrådet nevner i sin innstilling ett konkret næringsrelatert tiltak- utviklingen av et flerbrukssenter for laks og elvesamisk kultur i Tana. Dette ønskes velkommen også av disse medlemmene. Tiltaket kan bli viktig både for kulturformidling, kunnskapsutvikling og ivaretakelse av tradisjonell kunnskap knyttet til laksefiske og elvesamisk kultur.

Samtidig registrerer disse medlemmene at sametingsrådet ikke peker på andre konkret tiltak for næringsutvikling i regionen. Det mener disse medlemmene er lite offensivt sett i lys av de omfattende samfunnsutfordringene Øst-Finnmark står overfor. Dersom målet er reell revitalisering og forsoning, må det også føres en politikk som bidrar til utvikling av arbeidsplasser, framtidstro og robuste lokalsamfunn.

Når det gjelder kulturinstitusjoner, kulturarv og møteplasser, deler disse medlemmene vurderingen av at Østre valgkrets fortsatt har for få samiske institusjoner og møteplasser, særlig i de sjøsamiske områdene. Behovet for å sikre sjøsamiske samlinger, blant annet i Nesseby, og arbeidet med å sikre nye lokaler til Saviomuseet er svært viktig. Samtidig savnes det også her konkrete framdriftsplaner og finansieringsmodeller.

Disse medlemmene registrerer at Sametinget i stor grad viser til videre dialog med andre offentlige myndigheter og framtidige prosjekter, men mener det nå er behov for større tydelighet rundt hvilke tiltak Sametinget faktisk selv vil *prioritere.* Dersom arbeidet med forsoning og reparasjon skal oppleves reelt for folk i regionen, må ord i større grad omsettes til praktisk handling.

Samlet sett mener disse medlemmene at sametingsrådets innstilling peker på mange reelle utfordringer og viktige behov i Østre valgkrets. Likevel fremstår innstillingen som lite konkret når det gjelder prioriteringer, finansiering og gjennomføring. Disse medlemmene mener derfor at det er behov for en mer realistisk og forpliktende plan hvor tiltak, økonomiske konsekvenser og ansvar tydeliggjøres, slik at reparasjonsarbeidet etter fornorskningen kan få faktisk og varig betydning for folk i Østre valgkrets.

Forslag

Forslag 1

Forslag fremmet av Norske Samers Riksforbund (NSR) ved Mathias Eilert Olsen. Hele komiteen, medlemmene fra Norske Samers Riksforbund, Aili Kirste Strømeng Arntzen, Elle Rávdná Näkkäläjärvi, Venke Lill Tørmænen og Tor Bjørnar Henriksen, medlemmene fra Nordkalottfolket (NORD), Ulf Tore Johansen, Roger Iversen, Knut H. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen, medlemmet fra Samefolkets Parti (SfP), Jørn Are Gaski, og medlemmet fra Samenes Arbeiderfellesskap (SA), Arild Inga, stiller seg bak.

Siste setning i siste paragraf i kapittel "språk" i rådets innstilling endres til:
"Sametinget vil vurdere muligheten for å få utarbeidet en skoltesamisk ordbok og grammatikkbok."

Ny siste setning i kapittel "kulturinstitusjoner, kulturarv og møteplasser":
"Sametinget bør også se på muligheten for å utvikle en skoltesamisk historiebok. Dette for å styrke kunnskap om skoltesamisk historie og for å styrke skoltesamisk identitet.

Forslag 2

Forslag fremmet av Samenes Arbeiderfellesskap (SA) ved Arild Inga. Komiteens medlemmer fra Nordkalottfolket (NORD), Ulf Tore Johansen, Roger Iversen, Knut H. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen, stiller seg bak.

Nytt tredje avsnitt i innledningen under overskriften sametingsrådets innstilling:
Sametinget legger til grunn at fornorskningens konsekvenser og behovet for revitalisering, reparasjon og forsoning varierer mellom enkeltpersoner, familier, bygder og lokalsamfunn. Forsoning skal derfor bygge på lokal medvirkning, lokalt eierskap og respekt for ulike erfaringer, språk, kulturuttrykk, prioriteringer og rettigheter i de samiske områdene.

Nytt fjerde avsnitt i innledningen under overskriften sametingsrådets innstilling:
Sametinget ber sametingsrådet legge til rette for etablering av to sjøsamiske språk-, kultur- og kompetansesentre i Østre valgkrets. Lokalisering, organisering og innhold skal utvikles av de berørte samfunn og bidra til revitalisering av sjøsamisk språk, kultur, tradisjonell kunnskap, fiskerikultur og andre sjøsamiske kulturuttrykk.

Siste setning i siste paragraf i kapittel "språk" i rådets innstilling endres til:
"Sametinget vil vurdere muligheten for å få utarbeidet en skoltesamisk ordbok og grammatikkbok."

Ny siste setning i kapittel "kulturinstitusjoner, kulturarv og møteplasser":
"Sametinget bør også se på muligheten for å utvikle en skoltesamisk historiebok. Dette for å styrke kunnskap om skoltesamisk historie og for å styrke skoltesamisk identitet.

Forslag 3

Forslag fremmet av Nordkalottfolket (NORD) ved Roger Iversen. Komiteens medlemmer fra Nordkalottfolket Ulf Tore Johansen, Knut H. Wingstad, Sissel Hultgreen og May Kristin Knutsen stiller seg bak.

Følgende deler av teksten under «Areal, rettigheter og næring» i Sametingsrådets innstilling strykes:

"Sametinget vil arbeide for gode ordninger for rettshjelp, herunder også økonomiske støtteordninger som gjør det mulig å fremme prinsipielle saker. Sametinget vil i den sammenheng arbeide for at samer skal har tilgang til rettshjelp med samisk språk- og kulturforståelse.

Store omfattende arealinngrep som også preger primærnæringene i Østre valgkrets registreres av Sametinget. Både høringsuttalelsen og folkemøtene gir tydelige forventninger om at Sametinget opprettholder presset for å få gjennomført nødvendige prosesser.

Det store behovet for ressurser, informasjon, veiledning og kunnskap vedrørende konsultasjonsordningen anerkjennes av Sametinget. Dette gjelder og de krav som ligger til ansvarlige aktører og rettighetshavere i Østre valgkrets.

Lovfestingen av konsultasjoner i sameloven har styrket våre rettigheter, men konsultasjoner må også fungere lokalt. Sametinget vil derfor bidra til gode rammevilkår til rettighetshavere for å sikre reell bruk av konsultasjonsretten."

Komiteens tilrådning
Komiteen hadde ingen flere merknader eller forslag og råder Sametinget til å vedta følgende: Sametinget støtter for øvrig sametingsrådets forslag til innstilling.

Sametingets plenum - 026/26

Merknad 6 - Bargiidbellodat, representant Tom Sottinen
Sametinget vil understreke at oppfølgingen av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport i Østre valgkrets må ta utgangspunkt i hvordan de samiske samfunnene i regionen faktisk ser ut i dag.

Sametinget mener situasjonsbeskrivelsen i for stor grad vektlegger utfordringer og sårbarhet, og i for liten grad synliggjør den betydelige innsatsen som over lang tid er lagt ned lokalt for å bygge sterke samiske språk-, kultur- og utdanningsmiljøer i Øst-Finnmark.

Sametinget vil vise til at det i regionen over tid er bygget opp viktige samiske institusjoner, språk- og kulturmiljøer og opplæringstilbud som har stor betydning både regionalt og nasjonalt. Dette viser at det finnes sterke og levende samiske samfunn i Øst-Finnmark som det må bygges videre på i det videre forsoningsarbeidet.

Samtidig vil Sametinget understreke at mange av disse miljøene drives under krevende økonomiske rammer. Sametinget viser blant annet til utviklingen av Deanu sámeskuvla, som i dag har langt flere elever enn skolen opprinnelig ble dimensjonert for. Sametinget registrerer også at kommuner i regionen over tid har pekt på betydelige merkostnader knyttet til samisk opplæring og tospråklighet, uten at disse kostnadene fullt ut kompenseres av staten eller Sametinget.

Sametinget mener dette illustrerer en mer grunnleggende utfordring i samepolitikken: Det forventes at kommunene skal bygge opp og levere gode samiske tjenester, samtidig som de økonomiske rammevilkårene ikke står i forhold til oppgavene. Dersom kommuner må kutte i øvrige tjenester for å finansiere samiske opplæringstilbud, risikerer man å skape unødvendige konflikter mellom ulike deler av lokalsamfunnet. Sametinget mener derfor at både Sametinget og staten må ta et større ansvar for å finansiere de reelle merkostnadene knyttet til samisk språk og opplæring.

Sametinget vil videre understreke at levende samiske samfunn ikke bare bygges gjennom språk- og kulturtiltak alene. Bosetting, arbeidsplasser, næringsutvikling, infrastruktur og framtidstro er også avgjørende for at samiske samfunn skal være livskraftige over tid. Sametinget mener derfor at oppfølgingen av Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport i større grad må sees i sammenheng med samfunnsutviklingen i regionen som helhet.

Sametinget mener det også er behov for å styrke og videreutvikle samiske møteplasser og institusjoner i regionen. I denne sammenheng vil Sametinget peke på planene om et elvesamisk senter som et viktig prosjekt for språk, kultur og identitetsbygging i regionen.

Sametinget vil også understreke betydningen av å styrke samisk rettssikkerhet i regionen. Øst-Finnmark har over tid utviklet viktige samiske fagmiljøer knyttet til språk, kultur og rettsforståelse, blant annet gjennom domstolsmiljøene i regionen. Sametinget mener dette også må sees i sammenheng med arbeidet for etablering av et nasjonalt senter for samisk rettssikkerhet.

Samtidig vil Sametinget understreke at forsoningsarbeidet også har en viktig blindsone. Mange av dem som deltar aktivt i høringer, folkemøter og samiske arenaer er mennesker som allerede er engasjert i samisk samfunnsliv. Sametinget mener det er viktig å erkjenne at mange som er hardt rammet av fornorsking, språktap og identitetstap ofte ikke oppsøker slike arenaer. Skal forsoningsarbeidet lykkes, må man også klare å nå disse gruppene på andre måter enn gjennom ordinære hørings- og medvirkningsprosesser.

Merknad 7 - NSR, representant Venke Tørmænen
Ä'vv Saa'mi Muz'ei har vært åpen siden 2017 og har vært en viktig bidragsyter i å jobbe med skoltesamisk språk, kultur, religion, håndverk og historie.

Per i dag er det få skoltesamiske språkbrukere på norsk side, med bakgrunn av at språket og det skoltesamiske forøvrig har vært sterkt fortrengt. Derfor er det også viktig at i revitaliserings arbeidet for det skoltesamiske på norsk side at man arbeider for å ta tilbake helheten av den skoltesamiske identitet, inkludert det skoltesamiske språket, skoltesamisk kultur, deriblant naturbruk og ǩiõtt-tuâjj, samt skoltesamisk livssyn.

Den skoltesamiske kulturen og livssynet er innbakt i det skoltesamiske språket, og ved revitalisering av det skoltesamiske språket må også de ulike kulturuttrykkene inkluderes i arbeidet. Målet burde være at det på sikt eksisterer et skoltesamisk språk- og kultursenter som jobber helhetlig med revitalisering av skoltesamisk språk, kultur og livssyn.

Merknad 8 - NSR, representant Venke Tørmænen
Saviomusea har lenge arbeidet for å få et hjem til John Savios kunst.

I dag er Saviomusea samlokalisert med Grenselandmuseet. Lokalitetene er derimot ikke egnet som museumslokale: lagringsforholdene for kunsten er ugunstige, det mangler gode visningslokaler og det mangler personalrom og møterom for de ansatte. Ved behov må det leies ekstra plass for å gjennomføre museets

oppgaver. En lekkasje som nylig skjedde i magasinet understreker faren de nåværende lokalene kan ha på John Savios kunst.

Sametingets plenum vedtok i sak 042/24 at det var ønskelig å gå inn for alternativ 3B, bruke Tollboden med et tilbygg som det nye museumsbygget, i samsvar med ønskene fra museets ansatte, samt styret for Tana og Varanger museumsiida. Det er derimot ikke vedtatt et rammebudsjett for bygningsprosjektet.

John Savio har blitt en viktig kunstner i identiteten til samene i Sør-Varanger. Gjennom kunsten skildres et samisk følelsesliv, og et levd samisk liv, som har begynt å vekke større nasjonal og internasjonal interesse. Kunsten uttrykker også en elskov for naturen som ressonerer med mennesker i dag, lenge etter John Savios tid. Dessverre fikk aldri John Savio selv se hvor elsket kunsten hans har blitt, hvor beundret den er nasjonalt og internasjonalt, og hvor dypt den går inn på det samiske samfunnet.

Et nytt bygg for Saviomusea vil kunne virke forsonende for den samiske befolkningen i Sør-Varanger. Det kan bli en tydelig markering av en samisk stolthet, og en arena for å vise og formidle et samisk liv. Tollboden vil kunne bli et verdig museum for det samiske i Sør-Varanger, hvor kunsten tas vare på og vises med den respekten som vi har for den i dag. Å fortsette arbeidet med å få på plass det nye bygget til Saviomusea bør derfor prioriteres.

Merknad 9 - NSR, Representant Venke Tørmænen
Møtested i Østre

Høringsinnspillene viser ulike og mangfoldige behov for å reparere virkningene av fornorskningspolitikken.

Mange nevner et sted å møtes hvor man kan ha mulighet for å treffes, være sammen, ha kunnskapsoverføring mellom generasjoner, lære språk, duodji osv.

Et møtested vil være med på å styrke samhold, øke kunnskap og styrke identitet, samt å gi mulighet for å ta tilbake det som fornorskningspolitikken fjernet.

Hele østre valgkrets har behov for et slikt møtested. Lebesby er et aktivt lokalsamfunn, som trenger en møteplass. Det samme gjelder Vadsø.

Å bygge opp møtesteder på egne premisser og behov, er viktig og mulig for befolkningen.

Støtte til merknad
Representant Roger Iversen, Nordkalottfolket, støtter merknad 6, 7, 8 og 9.

Bargiidbellodat støtter merknad 1, 2, 5, 7, 8 og 9,

Min Sápmi støtter merknad 4, 5, 7, 8 og 9.

Ávjovári flyttsameliste støtter merknad 1 fra Oppvekst-, omsorg- og utdanningskomiteen.

Saken påbegynt 18.06.26 kl. 11.20.

Votering
Av 39 representanter var 37 til stede.

Voteringen ble gjennomført i følgende rekkefølge:

- Forslag 6 ble forkastet med 23 mot 14 stemmer.
- Forslag 2 ble vedtatt med 19 mot 18 stemmer.
- Forslag 3 ble forkastet med 20 mot 17 stemmer.
- Forslag 2 ble forkastet med 23 mot 14 stemmer.
- Forslag 1 ble enstemmig vedtatt.
- Oppvekst-, omsorg- og utdanningskomiteen tilrådning ble vedtatt med 23 stemmer mot 14 stemmer.

Protokolltilførsler
Det ble ikke fremmet protokolltilførsler i saken.

Taleliste og replikkordskifte

	Innlegg	Replikk
1	Arild Pettersen Inga, saksordfører	Mathias Eilert Olsen
	Arild Pettersen Inga	
2	Tom Sottinen	Mathias Eilert Olsen
		Silje Karine Muotka
		Anne Henriette Nilut
	Tom Sottinen	
3	Venke Tørmænen	
4	Roger Iversen	Mathias Eilert Olsen
		Silje Karine Muotka
		Anne Henriette Nilut
	Roger Iversen	
5	Mathias Eilert Olsen	
6	Nils Mikkel Mikkelsen Somby	
7	Venke Tørmænen	
8	Tom Sottinen	
9	Arild Pettersen Inga	
10	Marit Mikkelsdatter Kemi	
11	Silje Karine Muotka	
12	Vibeke Larsen	
13	Jon-Christer Mudenia	
14	Berit Marie P. E. Eira	

15	Aslak Heika Hætta Bjørn	
16	Roger Iversen	
17	Aslak Heika Hætta Bjørn	
18	Arild Pettersen Inga, saksordfører	

SP - vedtak:

Gjennom folkemøter og skriftlig høring har Sametinget avdekket behov for samiske tilbud, ordninger og tiltak som en del av reparasjonsarbeidet etter fornorskningen i Østre valgkrets. Særlig behovet for å revitalisere og styrke lokal samisk kultur, identitet, næring og dialekter er fremtredende. Det samme er ønsket om dokumentasjon og tilgjengeliggjøring av lokal samisk historie og lokal fornorskningshistorie.

Flere innspill på utfordringer og behov er noe som også er kommet fram i andre valgkretser, og det er viktig å se disse sakene i sammenheng, samtidig som det i denne saken er spesielt fokus på Østre valgkrets og de tilbakemeldinger som er kommet inn her.

Sametinget ønsker å ta en aktiv rolle for å styrke samisk språk, kultur, næring og identitet i Østre valgkrets fremover.

Areal, rettigheter og næring

Sametinget vil arbeide for gode ordninger for rettshjelp, herunder også økonomiske støtteordninger som gjør det mulig å fremme prinsipielle saker. Sametinget vil i den sammenheng arbeide for at samer skal har tilgang til rettshjelp med samisk språk- og kulturforståelse.

Store omfattende arealinngrep som også preger primærnæringene i Østre valgkrets registreres av Sametinget. Både høringsuttalelsen og folkemøtene gir tydelige forventninger om at Sametinget opprettholder presset for å få gjennomført nødvendige prosesser.

Det store behovet for ressurser, informasjon, veiledning og kunnskap vedrørende konsultasjonsordningen anerkjennes av Sametinget. Dette gjelder og de krav som ligger til ansvarlige aktører og rettighetshavere i Østre valgkrets.

Lovfestingen av konsultasjoner i sameloven har styrket våre rettigheter, men konsultasjoner må også fungere lokalt. Sametinget vil derfor bidra til gode rammevilkår til rettighetshavere for å sikre reell bruk av konsultasjonsretten.

Østre valgkrets er preget av de begrensningene som er lagt på fiske av laks i sjø og elv. Disse utfordringene tar Sametinget på alvor og har igangsatt flere tiltak for å være en aktiv bidragsyter i disse prosessene. Det vil være viktig å sikre urfolks tradisjonelle kunnskap, samt styrking og utvikling av institusjoner som formidler dette. Sametinget vil i den sammenheng bidra til utviklingen av et flerbrukssenter for laks og elvesamisk kultur i Tana.

Språk

Sametinget vektlegger at samiske språk ikke bare skal bevares, men utvikles som levende, tilgjengelige og framtidsrettede språk for hele det samiske samfunnet. Målet er at alle samer skal ha tilgang på språkarenaer, samiske tjenestetilbud og muligheter til å lære og bruke eget språk, og at alle skal gis mulighet til å høre, se og bruke samiske språk på alle samfunnsområder.

Nasjonale, regionale og lokale myndigheter oppfordres av Sametinget til å ta sin del av ansvaret for reparasjonsarbeidet etter fornorskingen, og søke samarbeid innenfor det samiske samfunnet. Her oppfordrer også Sametinget flere kommuner om å bli del av det samiske språkforvaltningsområdet.

Sametinget ønsker en styrking av eksisterende språksentre, samt en prosess for etablering av nye språksentre. Sametinget ønsker at samiske språk skal være synlige i hverdagen for både samisk- og norsktalende og vil derfor arbeide for økt bruk av samiske stedsnavn på skilt, turstier og kart, samt økt bruk av samiske språk i det offentlige rom.

Ovttas ovddosguvlui - Sammen fremover, Sametingets reviderte språksenterstrategi, nevner at det i flere områder etterspørres språkkurs og språkarenaer hvor det ikke finnes noe språksenter. Strategien er tydelig på at det er behov for språkmiljøer som bevarer, styrker og utvikler samisk språk. Sametinget har derfor opprettet en tilskuddsordning for etablering av nye språksentre, dette for å legge til rette for etablering av språksentre i områder som ikke har et språksenter. I Østre valgkrets er dette aktuelt både i forhold til nordsamisk og skoltesamisk. Sametinget vil bidra til at dette blir realisert.

I Østre valgkrets er i tillegg samarbeid på tvers av statsgrensene spesielt aktuelt, særlig i forhold til skoltesamisk. Sametinget vil vurdere muligheten for å få utarbeidet en skoltesamisk ordbok og grammatikkbok.

Kulturinstitusjoner, kulturarv og møteplasser

I et område som er hardt rammet av fornorskningen, finnes det i dag få samiske institusjoner og organisasjoner. Dette gjør seg spesielt gjeldende i de kystnære områdene i Østre valgkrets. Samtidig er det økende interesse og ønske blant folk om å ta tilbake det som har blitt frarøvet dem gjennom fornorskningen. Mange ønsker å delta både på språkkurs, duodji-kurs og lignende aktiviteter, og etterspør samiske møteplasser og arenaer. Behovet og etterspørselen synes i dag å være større enn tilbudet. Forankring i lokale samiske miljøer er en forutsetning ved etablering og styrking av møteplasser og kultur- og språkinstitusjoner, og deltakelse fra kommune og fylkeskommune er ønskelig.

Sametinget vil arbeide med å styrke opplæringen i duodji med flere ressurser til kurs og fokus på kunnskapsoverføring mellom generasjonene. Målet er å få flere duodjiverksted og tilrettelagte møteplasser der duodji kan læres og utøves. Sametinget vil vurdere tiltak og kriterier som kan møte dette behovet på en bedre måte.

Samiske museer er pilarer i det samiske samfunnet, med viktige samfunnsoppdrag, også i Østre valgkrets. Sametinget er kjent med behov for å styrke museene i Deanu ja Várjjat museasiida/Tana og Varanger museumssiida, inkludert ressurser til ulike byggeprosjekt og nye behov, som for eksempel ivaretagelse av Helmer Losoas sjøsamiske samling og forvaltningen av Saviominnesmerket Det samme gjelder arbeidet med å sikre nytt lokale til Saviomuseet. Sametinget vil i dialog med andre offentlige myndigheter fortsette arbeidet for å kunne imøtekomme disse behovene.

Sametinget vil fortsette arbeidet for at Várjjat siida kommer på UNESCOs Verdensarvliste. Urfolks kulturarv er ofte truet og marginalisert, og er svært underrepresentert på verdensarvlisten. En innskriving er viktig for å løfte fram verdien av urfolks og samisk kulturarv.

Det satt av midler i Sametingets budsjett for 2026 til et prosjekt om oppbygging av nye institusjoner i Sápmi. Prosjektet skal gjennom å kartlegge geografiske og faglige områder det mangler institusjoner i dag utarbeide kriterier for etablering av eventuelt nye institusjoner. Prosjektet skal også identifisere mulige interessenter som kan bidra i arbeidet med etablering av nye institusjoner, som for eksempel ønske om et museum i Lebesby. Innsikten fra folkemøtene og høringen i Østre valgkrets vil tas med i det videre arbeidet med dette prosjektet.

Det vil også være viktig med lokal tilpasning der allerede eksisterende institusjoner vil kunne ha en sentral rolle og være en del av et slikt prosjekt.

Sametinget bør også se på muligheten for å utvikle en skoltesamisk historiebok. Dette for å styrke kunnskap om skoltesamisk historie og for å styrke skoltesamisk identitet.

Oppvekst og opplæring

Sametinget vil arbeide for å sikre samiske barn og unge opplæring i språk og kultur fra barnehage til videregående. For å få et helhetlig tilbud til samiske barn for hele utdanningsløpet, fra barnehage til høyere utdanning, er det avgjørende å kunne lovfeste rett til samiskspråklig barnehagetilbud. Alle samiske barn skal ha rett til å vokse opp i et samisk språk- og kulturbærende miljø.

Sametinget vil også arbeide for at sameskolen i Tana skal få en særskilt rolle innenfor grunnopplæringen og gjennom dette kunne få finansiering over statsbudsjettet.

Sametinget har som hovedmål å skape gode oppvekstsvilkår gjennom samisk barnehagetilbud. Det samiske barnehagetilbudet er et av det aller viktigste tiltaket for å styrke bruken av samiske språk, jf. NOU 2016: 18 *Hjertespråket.* For å oppnå dette er det avgjørende at ansatte ved barnehagene, i tillegg til pedagogisk utdanning, har samisk kultur og språkkompetanse. Sametinget ser det også som viktig å kunne benytte lokal realkompetanse for å styrke kultur og språkarbeidet i barnehagen.

Dette innebærer å arbeide for å lovfeste retten til et samiskspråklig barnehagetilbud, lovfestet rett til hospitering, lovfestet rett til samiske læremidler og arbeide for at skoleeiers plikt til å informere om rettigheter til samisk opplæring lovfestes.

Sametinget vil også vurdere å utarbeide en nasjonal plan for bruk av sterke språkopplæringsmodeller og en nasjonal plan om samisk fjernundervisning, der sterke språkopplæringsmodeller er sentrale.

I Østre valgkrets vurderer Sametinget at det er viktig å legge til rette for mer samarbeid på tvers av grensene innenfor oppvekst og opplæring.

Høyere utdanning, forskning og kunnskap

Sametinget vil bidra til at Universiteter og høgskoler sikres kompetanse om samiske samfunnsforhold, språk og kultur i ulike fagmiljøer. Dette er en forutsetning for å sikre et tilbud som kan gi et helhetlige utdanningsløp. Sametinget ønsker å være bidragsyter for utvikling av studieprogrammer og kurs i samarbeid med universiteter og høgskoler.

I Østre valgkrets er det særlig aktuelt å undersøke mulighetene for formalisert samarbeid med Universitetet i Oulu, for å legge til rette for at de som behersker norsk og engelsk kan ta skoltesamisk utdanning.

Helse, velferd og omsorg

Sametinget er enig i at det er behov for språk- og kulturkompetanse i helsesektoren og at dette er et viktig prinsipp for de som skal tjenestegjøre innenfor helse- og sosialsektoren i Sápmi. Dette gjelder allerede ansatte innenfor sektoren, men det er også viktig å ha tiltak for rekruttering av helsepersonell med samisk språk- og kulturforståelse. Sametinget har i dag en rekke virkemidler som har fokus på dette. De tilbakemeldingene som kommer gjennom prosessene med folkemøter og høringer i valgkretsene vil være viktig i vurdering av prioriteringene for disse virkemidlene.

Sametinget har en forventning om at Regjeringen og Stortinget lager en oppfølgingsplan, og rapporterer på oppfølging av vedtak knyttet til Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport. Sammen skal vi gjenreise de

samiske språkene og kulturen. Målet er å kunne erklære at det kan settes et endelig punktum for fornorskingspolitikken for å kunne oppnå forsoning.

Behandling av saken ble avsluttet 18.06.26 kl. 15.46.